

25. sept.

NEI TIL EF EØS

OPPRØR

nummer 5 4.årgang august 1992

*N for nissen
som med omsorg og ansvar
passer dyra i fjøset,
men tar det ille opp
dersom grøten mangler
på julekvelden.
Krev din rett!
mener nissen,
han står ikke
med nisselua
i handa.*

*N for naget
mot de mektige,
ikke for den ene gangen
de nesten knuste deg
men for alle drypene
som huler ut
sjøl den hardeste
stolthet.*

*N for nykokt torsk
en felles gave
fra havet
og fra arbeidet,
arbeidet til han
som fisket
og sløyet torsken
og hun som kokte den
og satte den på bordet
med smeltet smør.*

*N for naboen
i sør,
den deiligste!*

*E for Eva
den ulydige
som ikke stolte på
at det makta sa
var sant,
men plukket eplet sjøl
fra kunnskapens tre.*

*E for englerka
som har delt kår
med bonden
i uminnelige tider...
Må bonden flytte
stilner lerkesangen.*

*E for eventyret
om den vesle erten
som prinsessa merket
sinnens lag på lag
av dyner.*

*Er folket mindre våkent
enn prinsessa?
Nei, vi kjenner godt
den skarpe steinen
under alle forsøk
på å dekke over
for at vi
skal sove søtt.*

*E for Eidsvold
og for dem
som ikke trodde
at et lite folk må tie
når de store taler.*

*I for isranunkelen
som dekker snauffjellet
med trassig skjønnhet.*

*I for Ibrahim
som gjerne ville synge
og elske i sitt eget hjemland.
Nå trenger han
en solidarisk, åpen port
i den kalde,
hvite muren.*

*I for ilden
i sankthansbålet
og i hjertene til alle dem
som vet at virkelig fornuft
er noe annet
enn kjølig kalkulering.*

*I for Internasjonalen
og for alle kampene
til dem som har gått før oss
kampene og drømmene
om frihet,
folkets frihet
som begynner
der kapitalens friheter
tar slutt.
N.E.I,
NEI, NEI
og atter NEI!*

Kjersti Ericsson
Prolog til AKP's 7. landsmøte

Rådet i Nei Til EF har vedtatt stormønstring av motstanden mot EF og EØS 25.september. Det betyr svært demonstrasjonstog og folkemøte i Oslo Spectrum.

Tjue tusen mennesker må til! Hørte vi tredve?

Hovedtyngden av mobiliseringa må skje fra Oslo-området. I tillegg må det organiseres transport av folk fra de deler av landet som har mulighet til å reise. Kystaksjonen planlegger båtstafett som ender i Oslo 25.september. Nord-Trøndelag NTE - i likhet med mange andre lokallag - sender folk sørover samtidig som de lager egne, lokale arrangementer.

Alle AKPere og RVere med venner som kan komme til Oslo må mobilisere og gå i sitt livs demonstrasjonstog til nå. Og det må planlegges lokale arrangementer som viser den store EF- motstanden over hele landet.

Nei Til EF oppfordrer til «fem på tolv»-streiker samme dag. Det krever organisering for å få en slagkraftig markering på formiddagen. Ta det opp i klubber og fagforeninger og lag lokale initiativ. Det kan bli en knallstart for EF/EØS-motstanden rett før EØS tas opp i Stortinget. Dette er den viktigste oppgava for vår bevegelse nå.

Internasjonal konferanse:

«Markedskreftenes triumf -eller sviende blåmandag»

26-27. sept.

AKP arrangerer internasjonal konferanse 26.-27. september. Etter en forhåpentligvis vellykket 25.september. Konferansen, «Markedskreftenes triumf -eller sviende blåmandag» på Hellerud skole tar opp den økonomiske utvikla i Norge, i den tredje verden og kvinnenes rolle særskilt. Det blir foredrag, seminarer, plenum og gruppediskusjoner. Innledere er AKPere, RVere og internasjonale størrelser innafor den revolusjonære bevegelsen. Blant annet Harry Magdoff fra tidskriftet Monthly Review i USA og en fra Third World Forum, forhåpentligvis Samir Amin. For detaljert program, følg med i Klassekampen.

OPPRØR

Debattorgan for
Rød Valgallianse og
Arbeidernes Kommunistparti

Redaktør: Erik Ness
I redaksjonen:
Gudrun Høverstad,
Pål Ravnsborg Gjertsen,
Birger Thurn Paulsen,
Tor Otto Tollefsen.

Redigering og formgivning:
Tor Otto Tollefsen

Adresse:
Gøteborggata 8, 0566 Oslo
Postgiro:08230311944

Trykk: Duplotrykk

RØD UNGDOM

Ungdommen rett
før skolestart.

Nå er det ikke mange ukene igjen til skolestart, og selvsagt preger dette arbeidet blant ungdommen. Forberedelsene til skolestartkampanja er i full gang, og vi satser på at flest mulig elever på videregående skal begynne skoleåret med en løpeseddel fra Rød Ungdom i hånda.

For at bvi skal kunne nå ut til flest mulig skoler, er vi avhengige av deres hjelp. Sett av en time eller to om morran i løpet av uka 17.-21. august, og stikk innom den nærmeste videregående skolen. Langt i fra alle løpesedlene vil resultere i nye Rød Ungdom-medlemmer, men kanskje vil aktivitet nå bety en studiesirkel til vinteren? Det ver forsøket verdt!

Mange av dere har sikkert hørt at Rød Ungdom i år måtte avlyse sommerleiren. Det er helt riktig og veldig trist! Nå tenker dere sikkert også, at hva hjelper det å gi disse rabiate ungdommene penger, når de ikke engang klarer å aqrrangere en sommerleir.

Vi må være enige i at tanken er berettiga. Det er lite ålreit å oppsummere at vi har måttet avlyse sommerleiren vår på grunn av organisatorisk rot, i en tid hvor RU har mer vind i seila enn på lenge. Nå velger vi derfor å legge sommeren bak oss og jobbe framover. Etter at skolestart er vel over, vil kampen mot EF og EØS være det viktigste vi holder på med. Markeringer rundt den 25. september og Stortingets behandling av EØS-avtalen må være topprioritert både for RUere, AKPere og RVere

Arbeidet mot EF/EØS er også en god anledning for oss å jobbe sammen. Dere som er litt eldre kan hjelpe oss rabiate ungdommene med innledninger, mens vi med vår fantasi og kreativitet kan hjelpe dere til å finne nye og spennende aksjonsformer og markeringsmuligheter. Selvsagt kan det også noen ganger være omvendt... Uansett: Sammen er vi sterke! EF skal vi kverke!

RU

EF/EØS-kamp og RV-organisering

Det er ingen tvil om hva som er høstens viktigste politiske oppgave. Det er kort tid fram til oktober da Stortinget skal sluttbehandle EØS-avtalen. Innsamling av underskrifter mot EØS, mobilisering til kjempedemonstrasjoner 25. september og «fem på tolv»-streiker krever stor innsats nå om det skal bli vellykka. Her må vi revolusjonære se vårt ansvar.

Det er mange aktive EF/EØS-motstandere, men langt fra nok. Det er mulig å få med titusener av nye i aktivt politisk arbeid. Mange steder i landet spiller RVere og AKPere en helt sentral rolle i motstandsarbeidet. Mange gjør en kjempeinnsats! Men det er ikke tvil om at det er mange av oss som kunne vist større initiativ. Sjøl er jeg ikke noe drivkraft i lokallaget i Nei til EF. Det holder ikke å vente på initiativer, på «å bli mobilisert».

Nå må vi stille spørsmålet: «Hva kan jeg gjøre, og sammen med hvem?» Det gjelder hver enkelt av oss, men som kollektiv kan vi være mere enn summen av hver enkelt. RV-gruppene må diskutere hva vi skal gjøre, hvilke folk vi skal få med oss, hvilke initiativer som skal tas i/overfor Nei til EF o.l. Hva vi gjør og ikke gjør kan være avgjørende for kampen.

Den revolusjonære bevegelsen har slåss fram linjer for kampen som det har stått strid om - bygging av motstandsfront med grunnplansorganisering, prioritering av EØS-kampen, vektlegginga av nasjonal sjølråderett, at kampen mot EØS må fortsette sjøl om Stortinget vedtar avtalen, for å nevne noe. Også i tida framover vil det være nødvendig å slåss om linjene. Det er derfor helt nødvendig med egne diskusjoner i RV om politikken, og ikke bare om hva

LEDER

som skal gjøres. RV-gruppene må bli kjerner for å drive fram EF/EØS-motstanden. Og vi må rekruttere til RV bl.a. på grunnlag av at mange aktive EF/EØS-motstandere ser det som viktig for deres arbeid å bli med i RV.

Både SV og Senterpartiet høster av EF kampen i form av mye større oppslutning. RV gjør det ikke. Det er klart at en viktig grunn til

det er at vi ikke er på Stortinget og dermed lett holdes ute av media-bildet. Men det er ikke hele svaret, og vi kan ikke slå oss til ro med det. EF-kampen er en unik mulighet til å bygge opp den revolusjonære bevegelsen. Vi må kunne måle det i antall nye medlemmer og økt oppslutning på gallupen nå, og stortingsmandat neste høst!

Verving av medlemmer til RV utover høsten må være en viktig oppgave. Medlemstallet har gått tilbake fra i fjor fordi det mange steder ikke har vært drivi aktiv nyverving. Nå må det lages lokale aksjoner for å gå på alle som det er mulig å få med! Men hva trengs for å komme opp på gallupen fra rundt 1 prosent til rundt 2 prosent? Stol ikke på at vi i ledelsen har svaret, for det har vi ikke. Hva mener du må til?

AKSEL NÆRSTAD

Profil

Solveig Aamdahl
leder i AKP

Solveig er en av de få jeg kjenner som kan få en NRK-reporter til nesten å melde seg inn i AKP for å bli bedre kjent med dama. Fra det forutinntatte til det betatte.

Solveig fra Horten, men som bor i Verdalen, har «draget» på folk. Man føler seg viktig når man snakker med henne. Hun mener noe, tør å rope det ut - gjerne uten innpakning og uten å true. Ledelse dreier seg om sånt.

Søren Kierkegaard sier: «Hvis det i sannhet skal lykkes å føre et menneske hen til et bestemt sted, må man først og fremst passe på å finne han der, hvor han er og begynne der.

Draget fra Verdalen

Dette er sannheten i all hjelpekunst.» Solveig har ikke ører bare til å henge øredobber i.

Den nye AKP-lederen tenner og tenner andre. Hun var med å starte krisesenter og var drivende i støttarbeidet for de oppsagte Aker-vaskerne. Sammen med laget sitt har hun studert og tatt kampen mot miljøkrisa på alvor.

I et og et halvt år har Solveig nå ledet Rød Ungdom-sirkel på hjemmeplassen. Når AKPere samles for å diskutere åssen styrke og bygge Rød Ungdom, finner du Solveig der også. Etter mange år som DSleder veit hun at det ikke er nok å ha gode ideer og slåss for dem. Å bygge opp nye kommunister, kall dem gjerne arvtakere, er politikk.

Det vokser rundt Solveig - bestemor og nestleder i Sør-Trøndelag Nei Til EF med 7000 medlemmer. Tillit er ikke noe man har, men noe man får. Det er det motsatte av lureri, taktikkeri og «bruke» folk. Gjenvalg i Nei Til EFs råd er et uttrykk for tillit til en godt kjent AKPer, nå også leder.

Rolf Utgård sa på landsmøtet at Solveig hadde muligheter til å utvikle seg til en Hanna Kvanmo - i beste forstand, la han til. Det har Rolf helt rett i.

ERIK NESS

Unionen er motoren

«Thorvald Steen, mnjaa, jeg vet ikke om han er her i dag.» Pause, og en koplingsfeil (?) på sentralbordet.

«Hallo, jeg er ikke her» (Rask presentasjon.)

Thorvald er egentlig ikke på jobb. Han avslutter i disse dager ei bok om en løsemiddelskadd maler.

Med unntak av Edvard Hoem har vi sett lite til norske forfatteres markering i kampen mot EF. Den norske forfatterforening har også ligget lavt i løypa.

– Har dere gått i politisk dvale sammenlignet med 1972?

– Det er ikke helt riktig. For å ta en litt oppsiktsvekkende sak: På Årsmøtet i forfatterforeningen reiste to medlemmer forslag om at Forfatterforeningen skulle engasjere seg i kampen mot EF. Situasjonen ble da at jeg som leder (og kjent EF-motstander) måtte argumentere mot dette ut fra foreningens formålsparagraf og vedtekter. Forslaget ble trukket i sin opprinnelige form. Etter forslag fra meg ble det nedsatt en gruppe til å utrede hvilke negative konsekvenser EF-medlemskap vil ha for litteraturen. Forslaget ble også flettet inn i foreningens handlingsprogram. Resultatet av gruppens arbeid vil bli lagt fram på et åpent møte i Oslo 31.8. (Se intervju med Edvard Hoem, Aftenposten morgenutgave 7.8.92)

– I tillegg har representanter for foreningen deltatt på møte i den europeiske forfatterunionen. Ledelsen la fram et forslag som i innholdet stilte seg positivt til EF. Et initiativ fra oss fikk oppslutning fra de andre nordiske

representantene, og forslaget ble trukket.

– Positivt, men aktiviteten ser ut til å ha flyttet seg fra grasrota til kontorene og møtelokalene?

– Ikke helt riktig. Nå får jo hver og en snakke for seg, men de EF-motstanderne jeg kjenner deltar aktivt i sine lokalgrupper av Nei til EF med stands og annen virksomhet. Et annet forhold: Den ytre virkeligheten er annerledes i dag enn i 1992. Dette får også konsekvenser for vår jobbing. I 1972 hadde vi en aktiv, pågående og voksende venstreside. I dag er dette litt annerledes.

– I 1972 var EF ganske grei å forholde seg til. EF-debatten på den tida tok opp konkrete forhold rundt EF-spørsmålet, både politisk og ideologisk. I 90-årene er det tre betegnelser som svirrer rundt: EF, EØS og Union, fienden skifter frakk. Ja-siden gjør sitt til å ta kelegge EF-debatten ved å innføre flere varianter av det samme, nemlig Unionstanken, som etter min oppfatning er motoren i EF-spørsmålet. Unionsideen påvirker alle de andre debattene om og rundt EF.

– I tillegg er EF-debatten ekspertifisert. Debatten før Maastricht-avtalen var for en stor del på Ja-folkenes premisser. Etter at Maastricht-avtalen ble kjent kom katta kom ut av sekken, og tvilere kunne raskere skjære gjennom for å ta standpunkt til det saken virkelig gjelder, Union. Maastricht-avtalen har på denne måten bidratt til å skjerpe den norske EF-debatten. Danmarks nei til union bidrar også til det samme. Samtidig strever fienden med å framlegge nye parfymerte utgaver av unionstanken.

– Når kommer 1992-utgaven av Nei til EF sangene?

– Mulig at de er lagd, men ikke blitt så kjent ennå. Jeg vil oppfordre til å

lage Nei til EF-kultur.

– I tillegg trenger vi også faktisk kunnskap. Det er en viktig oppgave å sette seg inn i hvor vi er. Jeg vil trekke fram Edwards nye bok om Maastricht-avtalen og Europa-unionen som kommer i løpet av november.

Edvard stiller jo i en særklasse og har markert seg i ulike sammenhenger og i landsdekkende media som en stor Nei til EF aktivist. Men Edvard er ikke alene blant forfatterene som aktive EF-motstandere. Personer som Sidsel Mørk, Jon Michelet, Torgeir Rebolledo og Tor Obrestad er også kjente forfattere i Nei til EF bevegelsen.

– Jeg er for Europa og for verden. Noe av det som gjør Europa interessant er de ulike landenes egenart. En union vil innebære en svekking av de spennende sjatteringene som finnes.

... sier Thorvald Steen er travelt opptatt med bok, og ikke har tid til intervjuer. Boka kommer ut i begynnelsen av september.

Thorvald Steen, forfatter og Nei til EF-aktivist, med mer...

Foto: Victor Dimola

DEBATT

«Radikale» argumenter mot sjølråderetten

Kampen om Norges forhold til EF har det kommet opp en del tilsynelatende radikale argumenter mot norsk sjølråderett. Torvald Stoltenberg sier at nasjonalismen er en mare som har ført til to verdenskriger i Europa og at EF er det eneste håpet for å forhindre en ny krig. De såkalte byradikalerne i SV sier at nasjonal sjølråderett er reaksjonært i en verden som krever overnasjonale løsninger i miljøspørsmål og for å forhindre kriger. Klassekampens faste kronikør, Hylland Eriksen, har mer enn antydning at Nei til EFs og Senterpartiets motstand mot EF bidrar til rasisme.

Alle disse argumentene tar fatt i at det nasjonale spørsmålet har ei natts side som heter sjåvinisme, høyrenasjonalisme og rasisme. At dette er reelt ser vi til overmål i Europa i dag da serbisk høyrenasjonalisme kjemper mot kroatisk høyrenasjonalisme med Balkanfolkens skjebne som innsats. Vi ser det hos Le Pen i Frankrike og hos nynazister både her og ute. (At norske høyrenasjonalister er så lite historisk bevisste og så tette mellom øra at de hevder sin nasjonalisme med å dra til Sverige for å feire Karl 12. (!) skal vi bare prise oss lykkelige for.)

På den andre sida er det ingen tvil om at det nasjonale spørsmålet har

stått helt sentralt i en rekke frigjøringskamper i vårt århundre og at det har en meget stor sprengkraft. Det er for eksempel lett i ettertid å være enig med georgieren Stalin når han kritiserer tyskeren Kautsky fordi den sistnevnte trodde at tsjekkerne ikke lenger var i stand til å hevde seg som nasjon, at de var assimilert av Tyskland. Stalin sier med rette at nasjoner er seiglivede greier. Det er nok å nevne Vietnams kamp mot USA, Kinas kamp mot Japan, eller Tsjekkoslovakias kamp mot sovjetisk invasjon - nasjonal kamp mot imperialistisk undertrykking har spilt og vil fortsatt spille en stor og progressiv rolle.

Hvis vi begynner med Stoltenbergs argument om EFs fredsbevarende rolle, så må han nødvendigvis sikte til EF som et middel til å fordele makt og innflytelse på fredelig vis mellom de tre-fire stormaktene i Europa som tidligere har ført så mange kriger mot hverandre. Han ser da EF som et middel til å holde stormaktene i sjakk. Innad i EF har dette noe for seg, fordi EF på fredelig vis gir Frankrike, Tyskland, Storbritannia og i mindre grad Italia, en regulert kontroll over deres svakere nabostater, som de tidligere skaffet seg gjennom krig. Men siden Norge har startet relativt få europeiske kriger, måtte grunnen til at vi skulle bli med at

de samme stormaktene også skulle få dele oss i fred. Dette må sies å være en nærmest selvutslettende veldedighet.

Utad har Stoltenbergs argument ingenting for seg. Siden den neste imperialistiske krigen høyst sannsynlig blir ført mellom de tre hovedmaktene USA, Japan og EF er det ikke spesielt fredsbevarende å være med på å styrke EF og heller ikke særlig løfterikt for Norge å bli dratt med i den kommende omfordelingskrigen gjennom et EF-medlemskap.

SV-argumentet om behovet for overnasjonalitet har ideelt sett noe for seg. Det er ingen tvil om at nasjonenes egenrådige forvaltning av ressursene er et problem id agens verden. Det største problemet er at USA bruker verdens energiresurser på en måte som ødelegger ozonlaget og klimabalansen. Men det er sjølsagt også et problem at Tyrkia bruker vannet i Eufrat og Tigris som et strategisk våpen mot sine naboer for å beherske dem. Det er imidlertid ikke noen grunn til å så mye som lukte på EF-medlemskap i denne sammenhengen, fordi EF sjøl er et av de store miljøproblemene i verden. En overnasjonalitet som skulle ha en miljøpolitisk hensikt, måtte være en overnasjonalitet som kunne tvinge EF til å avstå sin rikdom til sine kolonier.

Men denne formen for overnasjonalitet oppnår man ikke ved å bli med i EF, men tvert om bare ved å gjøre sitt ytterste til å bekjempe og svekke EF.

Det samme gjelder fredsargumentet. SV er på gli mot å godta imperialistiske brannkorps i EF/Nato/FN-regi. Dette er ikke å bevare noen fred, men krig for å bevare en urettferdig verdensorden.

KKs faste kronikkør og EF-tviler, Hylland-Eriksen, ville hatt et poeng hvis EF-kampen hadde bygd på motstand mot katolikker og innvandrere. Men han har ikke vært i stand til å finne noe sånt argument mot EF-motstanderne. Det vi sier, er at vi hevder retten til å bestemme sjøl innfor nasjonalstatens grenser.

Spørsmålet om sjølråderetten er meget enkelt: enten har man den eller så har man den ikke - og da er det noen andre som rår i stedet. At en nasjon vil ha sjølråderett innebærer ingen rasisme. Det gjør det bare dersom dette standpunktet er koplet til en motstand mot andre nasjoners rett til det samme, slik vi ser høyrenasjonalistene på Balkan og andre steder gjør. Et EF-medlemskap ville for Norge bety at EF-kommisjonen og EF-domstolen ville være overordnet norsk lov og norske valgte organer. Det innebærer sjølsagt ingen form for rasisme å motsette seg å bli en ko-

loni under en av de største imperialistblokkene i verden.

Ved forrige EF-kamp, i 1970-72, sto de reaksjonære argumentene mot EF mye sterkere enn idag. De kristne miljøene som var mot katolikker og de konservative miljøene som var redde for utlendinger generelt sto sterkere i folket og i Nei-bevegelsen. Nei Til EF har denne gangen markert seg klart mot en sjåvinistisk argumentasjon mot EF og beskyldningene om rasisme faller derfor på sin egen urimelighet. De avdekker en desperasjon på Ja-sida og den delen av tvilerne som er sterkt påvirket av Ja-sida. I kampen for å få legge Norge fullstendig under den europeiske imperialistalliansens kontroll er man i ferd med å slippe opp for argumenter. Så tyr man i stedet til slag under beltestedet. Denne desperasjonen burde oppmuntre EF-motstanderne. Vi er på rett vei. Og så bør vi kommunister fortsette vår kamp for at forsvaret for nasjonal sjølråderett skal koples til internasjonal solidaritet med arbeidere og undertrykte over hele verden og motstand mot all imperialisme.

PÅL STEIGAN

Marx og kvinnefrigjøring

Avsløring

Terje Valen har gått til Marx på nytt for å se hva han står for, og hva det vil si for dagens politiske kamp. Vi har snakket med Valen om hvordan han ser på kampen for kvinnefrigjøring i denne sammenhengen.

Som mange andre områder er også kvinnekampen for tida preget av stor ideologisk strid om linjene, et forhold Terje tar utgangspunkt i.

—Jeg har gått gjennom en del helhetlige teorier, sier han, og jeg tror uenighetene går tvers igjennom de fleste sentrale spørsmåla, hvordan kvinneundertrykkinga oppstod, hvordan den har utviklet seg, hvordan den arter seg i dag, og hvordan den kan oppheves. Jeg synes forøvrig at det er viktig for oss å se på helheten, og få et grep om historia.

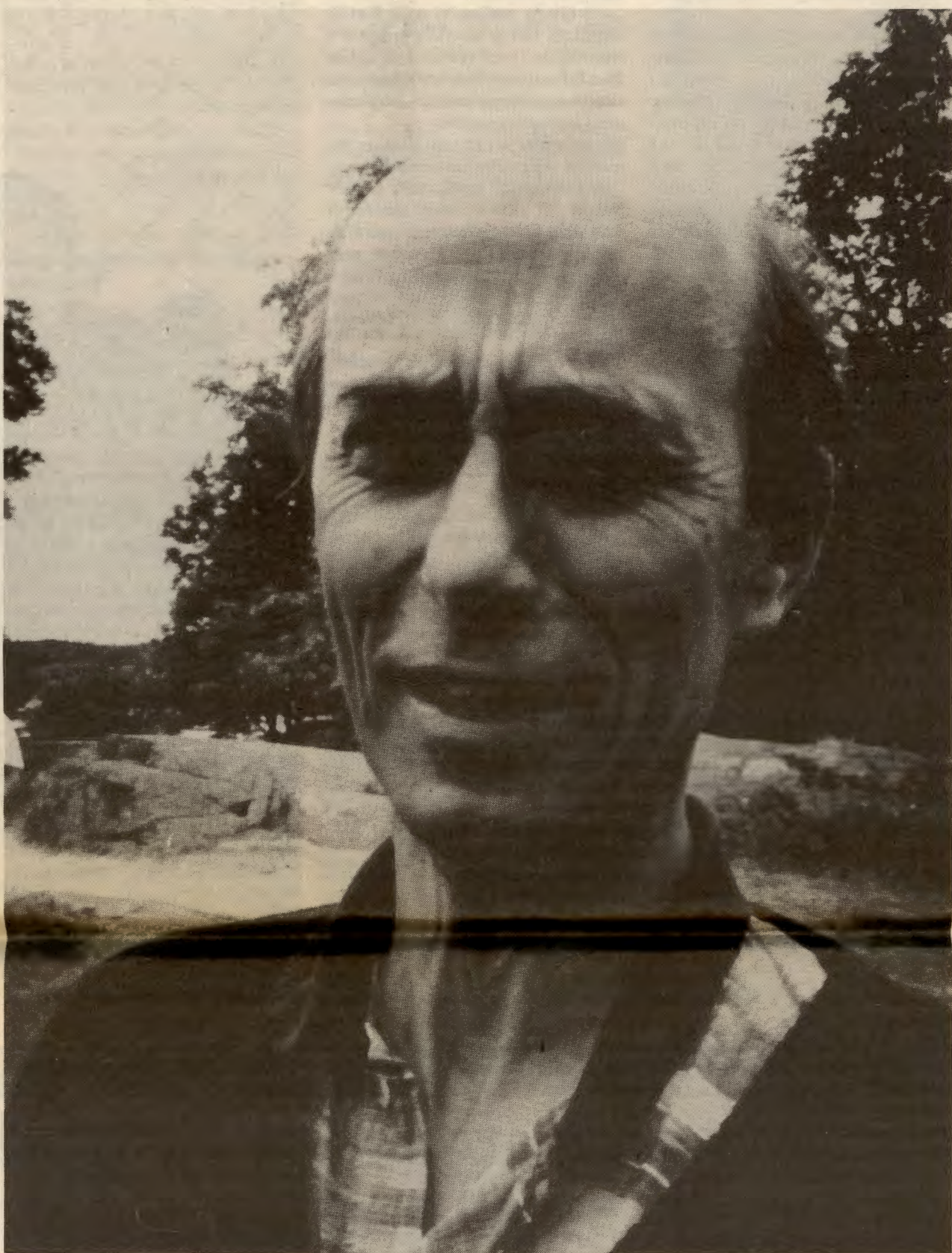
Marilyn French har gitt ut en detaljert framstilling av kvinneundertrykkinga. Etter hennes syn oppstod den under urkommunismen, altså før eienkomsten, hvor mannekjønnnet tok kontroll, i betydninga makt over, kvinnene. Betingelsen for å oppheve kvinneundertrykkinga er etter hennes mening at det må utvikles en ny moral. Rosalind Miles har et liknende syn. Mannen var i utgangspunktet det underlegne kjønnnet, men hans livsmorsmisunnelse, hans redsel for det sterke ved kvinnen, og hans egen mannestolthet førte til overtakelse av kontrollen. Mannen utvikla en fallosideologi, noe Miles tidfester til jernalderen omtrent. Neste trinn er utviklinga av guden som mann, og etter hvert overtok altså mannen kontrollen, i sammenheng med økende kontroll over naturen.

Her synes jeg hennes teori krysser med økologien, og framtrer etter mitt syn som øko-feminisme. Miles og French står for en teori om kvinneundertrykkinga som jeg mener er borgerlig.

Opp mot dette går det en linje fra Marx og Engels til Kollontaj og videre til Evelyn Reed. Disse står for at undertrykkinga av kvinnen kan spores tilbake til eiendommen kom inn i historia. For meg er det dette som er viktig, og jeg ser hovedmomentet i undertrykkinga av kvinnen i dag slik at det er mannens og kvinnens forskjellige forhold til kapitalen som er avgjørende, og deres ulike utgangspunkt i kampen om arbeid. Uten at vi på noen måte glemmer den biologiske og kulturelle bakgrunnen. Forøvrig er det viktig å merke seg at alle disse er enige om at kvinnen starta som det ledende kjønnnet.

—Hvordan ser du på spørsmålet om familien, for eksempel slik det står uttrykt i partiprogrammet?

—Jeg tror det er viktig å analysere familien konkret, svarer Terje Valen. Den har utviklet seg opp gjennom historia og antatt forskjellige former. Hvis vi ser på familien i dag slik den arter seg rundt omkring i verden, så eksisterer det alt fra stammeforhold, storfamilier og forskjellige typer familier innafor kapitalismen. Jeg vil også skille mellom borgerskapsfamilien og arbeiderklasse-familien. Hos borgerskapet er eiendomsretten viktig for konsfigureringen av familien, arbe-

—Miles og French står for borgerlige teorier om kvinneundertrykkinga, en øko-feminisme, hevder Terje Valen i dette intervjuet. (Foto: Erik Ness)

spørsmålet er jo vesentlig her. I arbeiderklassen dreier det seg i hovedsak om arv til forbruksmidler.

Familien er en form som lever videre nesten innhold, samtidig som borgerskapet opprettholder et stort ideologisk press, ikke minst gjennom ukeblader og liknende, for å gi den et slags innhold.

Lønna, kvinnelønna er også viktig her. Kapitalismen, eller forbrukersamfunnet, innskrenker i praksis husarbeidet. Arbeidet består av, og utføres med materialer kjøpt med lønn. Tradisjonelt har jo mannen stått for lønna. Men etterhvert som kvinnen i stadig større grad har blitt lønnsarbeider, har det i sin tur lagt grunnlaget for den nye kvinnebevegelsen, noe som etter min mening igjen preger tenkninga til denne bevegelsen. Jeg vil kalle det en borgerlig teori - hovedsaken blir dagskampen, krav som gjør det lettere å komme ut i lønnsarbeid. Typen lønnsarbeid har også betydning. Kvinnearbeidsplassene er i hovedsak innafor omsorgsykker. Det er ellers et interessant poeng at det klassiske kvinneproletariatet, for eksempel sko- og bekledningsindustri-

en, ble knekt før de store angrepene på det mannlige proletariatet kom.

—Det er reist en problemstilling, særlig i Kjersti Ericssons bok, hvor kvinnefrigjøringa sees som et avgjørende spørsmål for marxismen, kvinnekampen som avgjørende for revolusjonen, opp mot det å være en kvinnes bonus etter omveltninga. Hvordan ser du på det?

—Hvis kvinnefrigjøringa henger sammen med forholdet til eiendommen, så kan ikke en politisk revolusjon i seg sjøl oppheve undertrykking. Men jeg ser ingen motsetning i det i forhold til å si at kvinnefrigjøringa, eller kvinnekampen er et avgjørende spørsmål. Da vil jeg særlig trekke fram betydninga av den kvinnelige delen av arbeiderklassen.

—Men, det er vel et tankekors at hitil har ingen sosialistiske revolusjoner vært spesielt revolusjonerende for kvinnene?

—Nei, det er sant nok. Hele folket kom i arbeid, men problemet tror jeg var at eiendommen likevel forble konsentrert på få hender. Og eiendomsretten er stort sett gått fra mann til mann. Jeg vil hevde at det forutsetter

et visst nivå av velstand for å få til en reell spredning av eiendom og makt. Kommunisme kan bare springe ut av en høyt utviklet kapitalisme.

Men det aller viktigste nå er å studere og diskutere alt dette. Vi har altså etter mitt syn to teoristrømninger, den ene ved Rosalind Miles, Marilyn French og kanskje også Vandana Shiva, og den andre ved Marx, Engels og Evelyn Reed. Og det aller viktigste er også at hele AKP diskuterer teorier om kvinnekampen - med andre ord, mennene må også se det som sin oppgave, avslutter Terje Valen.

De som er interessert i å kikke Terje Valen i korta, kan sjekke med følgende kilder:

Marilyn French: «Beyond Power» - finnes på norsk.

Rosalind Miles: «A Womans History of The World» - også i svensk oversettelse.

Evelyn Reed: «Womans Evolution from Matriarchal Clan to Patriarchal Family»

BIRGER THURN-PAULSEN

Det eksisterer en gruppe som hittil kanskje har vært en godt bevart «hemmelighet.» På initiativ fra sentralstyret i AKP ble det på vinteren/våren opprettet en gruppe som skulle ha til oppgave å utvikle diskusjonen rundt det som kan kalles de kvinnepolitiske uenighetene. Det vil si at oppgaven blant annet går ut på å gjøre kvinnepolitiske diskusjoner til noe mer enn diskusjoner bare for kvinner.

Grappa er satt sammen av begge kjønn, og har forskjellige syn representert. Den består av Jorunn Gulbrandsen, Eli Aaby, Berit Hammerø, Erling Folkvord og Birger Thurn-Paulsen. Vi vil så langt si litt om hva denne grappa har diskutert og vil forsøke å få til.

Det er diskutert metoder. Det er et stort poeng å få til et klima hvor det går an å skifte standpunkt, hvor det går an å være uenig, uten å føle seg uvelkommen. For å oppnå dette mener grappa at det er fornuftig å bruke en metode som utvikler hva vi er enig om, og hva vi er uenig om, holde dette fra hverandre for så og diskutere og komme videre.

Vi har hatt (og har?) en diskusjon om prostitusjon og kampen mot den. Sentrale spørsmål her synes å være:

- om valg og grader av frivillighet og tvang, hvem erprostituerte og hvorfor, hvordan skal kampen føres, hvordan skape en høy terskel, sånn at det blir vanskelig for nye jenter å bli prostituerte.

- hvordan revolusjonære kan bruke folk

- er det uenighet om målet, eller først og fremst om metodene for kampen.

Grappa vil forsøke å lage et hefte til høsten, hvor flere viktige spørsmål kan belyses og debatteres - diskusjon rundt boka til Kjersti Ericsson: «Den flerstemmige revolusjonen» - hvilke problemer møter jenter i RV-arbeidet - og i Rød Ungdom - hva betyr kampen for kvinnefrigjøring, her og nå og på sikt.

Når det gjelder kampen mot prostitusjon, og diskusjonen rundt den, mener grappa at det vil være av stor betydning å utvikle selve kampen - samtidig som diskusjonene fortsetter. Det vil både kampen og diskusjonen tjene på. En helt annen sak er: Selv om denne grappa er opprettet av AKP, kan hverken kampen mot kjønnshandelen, kampen for kvinnefrigjøring eller diskusjonene om dette komme langt uten at vi ser dette som hele den revolusjonære bevegelsens sak - og gjerne noen til.

BIRGER THURN-PAULSEN

Herreløse kvinder

For å få litt perspektiv på kvinnekampen har vi sakset fra Dagbladet, som skriver om kunstnerlivet på Citadell-øya. Den ligger rett utenfor Stavem, og har lenge vært et sommerparadis for norske kunstnere.

—«Tidligere bar kunstnerkolonien større preg av å være et sentrum for skapende aktivitet. Under første verdenskrig gikk man en sesong så langt som å foreslå et forbud mot å ta med ektefeller på øya. Forslaget ble møtt av proteststorm, og en av de mannlige kunstnerne kom med følgende motinnlegg: *Det lille stedet er da som skapt til en liten flørt, til kveldspromenader for to. Og i en mands selskap kan selv en kvinde tie. Skal de nu samles i små snadrende flokker som driver herreløse omkring?»*

Det systemkritiske partiet

Hovedforskjellen mellom et revolusjonært sosialistisk parti som RV og venstresosialdemokratiske partier som SV vil alltid ligge i det langsiktige målet.

AV OLAF SVORSTØL
OG ARVE OTTERSEN

Et revolusjonært parti må ha som mål at vanlig arbeidsfolk, med arbeiderklassen i spissen, skal ta makta i samfunnet og styre ut fra interessene sine. Å arbeide for en slik samfunnsomveltning, revolusjon, er den overordna oppgava til et parti som kaller seg revolusjonært. Det viktigste for et revolusjonært parti er altså ikke i seg sjøl å fremme et alternativ politikk til myndighetenes/regjeringa, men å vise at kapitalens politikk er fornuftig for kapitalen, men mot vanlige arbeidsfolks interesser.

Derfor er det ikke nok å ha populære personer i parlamentariske organer, dersom en ikke bruker posisjonene til å både være representanter for vanlige folks interesser, men også til å fremme et alternativt samfunn.

Partier som ikke er revolusjonære har det mye greiere. De skal bare definere politikk innenfor dagens kapitalistiske system. RV skal derimot både ha politikk for arbeidet innenfor systemet og samtidig avsløre systemet slik at flertallet forstår nødvendigheten av et nytt samfunn hvor de sjøl har makta. RV må også propagandere for at flertallet skal ta denne makta.

Derfor må medlemmene av RV ha en felles politisk forståelse av hva slags samfunn vi lever i, hvilke begrensinger dette samfunnet setter for vanlige folk og hvilke utfordringer dette er for hvordan vi evner å framstille et alternativt samfunn for folk.

Med andre ord er systemkritisk parlamentarisk arbeid og teoretisk skoleing to nødvendige sider for revolusjonære sosialister.

RV som korrektiv

Brigt Kristensen var i forrige periode RVs eneste representant i Bodø. Ved siste valget fikk RV valgt inn 4 representanter. Det siste året før kommunevalget arbeidet RV i Bodø mye med å ta utgangspunkt i enkeltsaker for å vise hvordan systemet i Bodø var råttent.

– RV blir oppfattet som et nødvendig korrektiv til systemet idag. Det er selvfølgelig lang vei fra å forstå at systemet idag fungerer råttent til å forstå at det er kapitalismen som er råttent. I siste del av valgkampen utvikla vi også en politikk på at RV alltid må være et nødvendig korrektiv til systemet, også under sosialismen.

Men det er helt nødvendig at RV driver systemkritikk. Hvordan skulle ellers folk utvikle ideen om at de sjøl kan styre et alternativt samfunn ut fra arbeidsfolks interesser? Det er ikke noen motsetning mellom RVs kortsiktige og langsiktige interesser, RVs kortsiktige og langsiktige politikk. Desto skarpere en stiller dagens situasjon gjennom enkeltsaker og fremmer det samtidig, eller som, systemkritikk, jo bedre har vi fått fram budskapet. Der dette er gjort har RV fått framgang.

Jeg vil ikke si at vi i Bodø har kommet så langt med dette arbeide, men det er ikke så umulig som en tror. Vi må bare presentere dette og være be-

– Vi må slå fast overfor folk at det revolusjonære partiet må fortsette å være et korrektiv under sosialismen, sier Brigt Kristensen, en av RVs kommunestyre-representanter i Bodø og en kjent aktivist i gatebildet. (Foto: Klassekampen)

visst på at vi gjør det.

Foran siste valg begynte vi å ta opp enkeltsaker fra Bodø Kommune som skulle vise hvordan Bodø ble styrt både av de storepartiene og hvordan kapitalens interesser ble ivarettatt av kommunens representanter. Vi satte dette i motsetning til hvordan vanlige folk mister flere og flere av de rettighetene som har vært vanlige etter krigen. Så spurte vi om folk ville ha et korrektiv til dette i bystyret, og ba dem sikre RVs ene representant. Dette vakte stor oppsikt, og vi lanserte videre RVs oppgave som korrektiv til sys-

temet. I slutten av valgkampen slo vi fast at RV alltid måtte være et korrektiv også under sosialismen. Dette måtte være vår lærdom av utviklinga i land som prøvde seg langs den sosialistiske vei.

Egne studier

Bjørn Tore Egeberg fra Posten RV, et av bransjelaga i Oslo, forklarer at 17 personer innkalles til møtene. Ca halvparten møter jevnlig omlag hver 14. dag. Bjørn Tore mener at det ligger et stort vervepotensiale blant postfolk ettersom han regner med at ca

350 av dem stemte RV ved siste valg.

Når det gjelder forholdet mellom det praktiske arbeidet og den teoretiske skoleringa sier Bjørn Tore at de har et slags generasjonsproblem blant medlemmene.

– Noen av medlemmene er såpass barka teoretisk at det kan være vanskelig å følge med når diskusjonene «tar av», hvis en ikke har satt seg inn i marxismen. De mer teoretiske tinga blir derfor lett «ivarettatt» av uformelle diskusjoner mellom de gamle grise-ne. På mange av møtene våre diskuterer vi temaer av typen «angrep på Postverket», viktige fagforenings-spørsmål. På sikt er det imidlertid ikke holdbart at ca 5 personer sitter og forvalter teorien mens resten diskuterer den praktiske kampen.

– Jeg ønsker at bransjelaga skal bli en maktfaktor i RV. Det er nødvendig hvis RV skal bli et arbeiderparti hvor medlemmene føler at deres hverdagsliv har en plass i det politiske arbeidet. Da er det viktig at det å diskutere teori/ideologi ikke skjer løsrevet fra det vanlige politiske arbeidet, men sees som en felles oppgave for hele laget. For å bedre på dette har vi gjennomført et sjøllaga studieopplegg for hele laget. Opplegget går over 4 kvelder og har tittelen «Hva vil RV?». Siden RV ikke har noen grunnsirkel, så tok vi oss friheten å bestemme sjøl hva RV vil (he-he). Temaene var: 1) EF/EØS, 2) Staten, 3) Revolusjonært parlamentarisk arbeid og 4) «Noen hovedtrekk i marxismen». Vi har ikke oppsummert studiesirkelen skikkelig ennå, men jeg tror vi lyktes med å velge riktig pensum; vi fikk formidla en del teori, uten å ta oss vann over hue. Jeg synes det tidligere har vært en tvangstanke i den politiske skoleringa at en skal presentere alle de viktigste sakene på en grunnsirkel, vi prøvde å gi en inngangsbillett til marxismen. Jeg mener, med bakgrunn i tidligere erfaringer, at perfektjonisme er upe-dagogisk. Vi må istedet få utvikla et kursopplegg som gjør at et nytt medlem i løpet av 4-5 år får en innsikt i marxismen, såpass tid har vi.

– Noen er kanskje redd for at teoretiske studier og skolering kan skremme bort nye RV-medlemmer. Jeg tror tvert imot, dersom vi ikke slår inn veggen i «det hemmelige rommet» hvor de ideologiske diskusjonene foregår, så vil aldri nye medlemmer føle seg hjemme i partiet. På sikt blir det veldig frustrerende å være medlem i RV hvis en føler at det er «skjulte dagsordener» på møtene, hvor den ideologiske debatten ligger og lurer i bakgrunnen, uten å komme klart fram. Men det fordrer sjølsagt at en teoretiske skoleringa ikke føres isolert fra den politiske praksisen en har, og igjen; at det finnes et kursopplegg som gjør at teoretisk skolering ikke blir ei sak som blir overlatt til den enkeltes initiativ og overskudd. Den evige feilen fra «70-tallsvenstre» har vært at ideologisk/teoretisk debatt og skolering ikke har kommet ut til de vanlige medlemmene i laga. Kommer den først hit ut, tror jeg det skal være mulig å trekke debatten ned på jorda og gjøre den «menneskevennlig» for vanlige folk. Alle medlemmer i RV-laga må ikke delta i teoretiske studier, men alle bør få et tilbud om det. Dessuten tror jeg at nye folk faktisk er interessert i akkurat dette, de medler seg inn i RV for å få et sted hvor de kan lære seg å forstå verden og det som skjer bedre. Få folk medler seg inn i RV først og fremst for å dele ut løpesedler.

– Til slutt; jeg nevnte «de gamle gri-

Hva betyr det at RV er revolusjonært parti? I et møte i RVs organisasjonsutvalget kom dette spørsmålet opp i forbindelse til hvordan bør RV gruppene arbeide. To av medlemmene av org-utvalget, Arve Ottersen; også med i AMG, og Olaf Svorstøl; også med i AKP, mente at dette var en viktig diskusjon i forbindelse med byggingen av RV. De fikk i oppdrag av utvalget å legge fram sine synspunkter i Opprør samt å undersøke litt hvordan andre oppfatter dette og hvordan praksisen er.

sene». Disse, som oftest menn, får seg etterhvert posisjoner i fagforeningene. En kollektiv skolering er nødvendig for at også de som ikke har høyere tillitsverv får ideologisk tyngde til å stille kritiske spørsmål til det som disse «kanon-kammertatene» bedriver av praktisk faglig arbeid, og for å hindre usynliggjøring av «vanlige» medlemmer i laget, blant dem mange kvinner.

Sosialismen må på dagsorden

Solveig Våde, er tredje kommunestyre-representant i Odda og styremedlem i Samorg i Odda. Hun er helt ny som kommunestyre-representant fra januar 1992.

– RV som partilag ble ikke stiftet før ivår. Har ikke hatt så mange møter. Hvis viktige saker skal opp i formannskapet eller kommunestyret prøver vi å innkalle de medlemmene som er interessert til å behandle sakene på forhånd.

– Vi har hatt møter uavhengig av møtekartet i kommunestyret. Det har vært varierende oppmøte. På siste møtet diskuterte vi EF/EØS. RV i Odda spilte en stor rolle i forbindelse med markeringa på Ullenvang, med Terje Kolbotn i spissen. RV har i kommunestyret bedt Odda kommune foreta en analyse av hva EF medlemskap /EØS avtalen ville bety for Odda kommune. Det ble nedstemt.

– Til valgkampen i 1991 la RV vekt på å lage et program for kommunen hvor særlig spørsmålet om arbeidsplasser var fremheva. I forbindelse med forurensninger har RV samarbeidet med miljøbevegelsen. I forbindelse med programmet har en prøvd å aktivisere fagbevegelsen, særlig i forhold til spørsmålet om arbeidsplasser.

– Vi har ikke som RV propagandert for et nytt samfunn og har ikke fått diskutert sosialisme og de langsiktige spørsmåla ennå. Dette må sjølsagt gjøres dersom RV skal bestå. Norges forhold til EF/EØS er begynnelsen på en slik diskusjon.

NB: Siden det står i intervjuet med Bjørn Tore Egeberg på denne siden at RV ikke har noen studiesirkel vil vi gjøre oppmerksom på at det ikke er riktig. Vi har en studiesirkel på RV's program, på 4 møter. Den kan bestilles på RV-kontoret, Gjøteborggt. 8, 0566 Oslo. Til dere som har laget eller ønsker å lage eget studiemateriale; send det inn til oss slik at vi vet hva som finnes. Ellers ønsker vi alle lykke til med eventuelle studier.

Hilsen RV-kontoret.

Mange RVere gjør en kjempeinnsats i EF-kampen og har slåss fram linjer som er avgjørende for kampen. Men det er SV og Senterpartiet som får økt oppslutning på gallupen - ikke RV. Stor tingsvalget til neste år blir et EF-valg. Skal målsettinga om å få valgt inn en RV-representant fra Oslo nåes, må RV i en helt annen grad enn nå bli nei til EF-partiet i folks øyne.

Vi har snakket med en del RVere rundt omkring for å få eksempler på ståa lokalt, og for å få vite litt om hvilke ideer som rører seg når det gjelder RV's Nei til EF/EØS-arbeid.

AV PÅL RAVNSBORG-GJERTSEN, OLAF SVORSTØL OG AKSEL NÆRSTAD

RVere jobber lokalt i Nei til EF over hele landet. Svært mange steder er vi hoveddrivkraftene i det lokale motstandsarbeidet, og en god del steder ville det ikke ha vært noe lokalt organisert motstandsarbeid uten RVernes innsats. Men RV som parti er lite profilert som Nei-parti i bevisstheten til folk flest. For dem er Nei-partiene først og fremst Senterpartiet, deretter SV og deretter egentlig ingen. Heldigvis finnes det steder og områder i landet hvor RV's Nei-profil er breiere kjent, men for landet som helhet er det dårlig samsvar mellom RVernes innsats i motstandsarbeidet og RV's status som Nei til EF/EØS-parti.

For utviklinga av RV generelt er det viktig at Nei-profilen styrkes, og i forbindelse med Stortingsvalget neste høst er det helt avgjørende. Arbeidet med å styrke RV's Nei-profil må derfor få høyeste prioritet i tida framover, både sentralt og lokalt i organisasjonen.

Nei til EØS i fylkestinget i Nordland

Einar Jetne er RV's representant i fylkestinget i Nordland. Han forteller:

Terje Kollbotn (Foto: Eli Skorpen)

– På fylkestingsmøtet i februar tok RV opp EØS-avtalen og ba fylkesordføreren legge tilrette sak for fylkestinget om denne før stortingsbehandlingen av saken. Regjeringas plan var da fremdeles at EØS-avtalen skulle gjennom Stortinget i mai, og saken ble derfor fremma til fylkestingsmøtet i april. Fylkesordføreren la fram en relativt grundig sak, med målsetting om at fylkestinget skulle ta den – til orientering –. Men slik gikk det ikke. RV la først fram et forslag om at fylkestinget skulle avvise avtalen. Dette forslaget blei ikke ført fram til votering, men danna grunnlaget for en omfattende prosess med flere forslagsutkast, til RV, SV, SP, KRF og enkeltpersoner fra AP samla seg om et felles forslag der fylkestinget ba Stortinget om å avvise EØS-avtalen. Dette forslaget fikk flertall i fylkestinget.

– Hvordan ville denne saka stått uten RV's initiativ?

– Det er vanskelig å si, men jeg tror ikke fylkestinget hadde hatt noen behandling av EØS-avtalen, hvis ikke vi hadde tatt det innledende initiativet.

– Er RV markert som et Nei-parti i Nordland?

– I en viss utstrekning, men mye gjenstår. Vi er fremdeles dårlig mar-

sert som parti i forhold til den innsatsen våre medlemmer og sympatisører gjør i EF/EØS-kampen. Nesten alt som rører seg av lokal handling kommer fra RVere, men som parti er RV lite markert utover arbeidet i kommunestyrene og fylkestinget. Noen få RVere skriver i lokalavisene, og det er bra, men det må bli mange flere. Det er ikke redaktørene i lokalavisene, men RV sjøl som er begrensninga på hvor mye vi kommer til i pressa. Jeg er ikke i tvil om at for eksempel uttalelser om EF/EØS fra lokale RV-lag også ville bli tatt inn i lokalpressa de fleste steder.

– Savnes utspill fra RV sentralt?

– Muligens er det behov for egne RV-markeringer lokalt, f.eks. EF/EØS-stands i RV-regi, og slike markeringer kunne gjerne knyttes til sentrale utspill. Men de fleste steder er RV's lokale organisasjon så svak at det er vanskelig å si noe særlig om hvor omfattende slikt ville bli. Utviklinga av RV's lokale organisering må skyte fart før sentrale utspill til organisasjonen får noen virkning å snakke om.

Lite Nei-profilering i Troms

Eli Berg er en av RV's representanter i bystyret i Tromsø. Der har RV til nå ikke forsøkt å få opp EF/EØS spørsmål som egne saker.

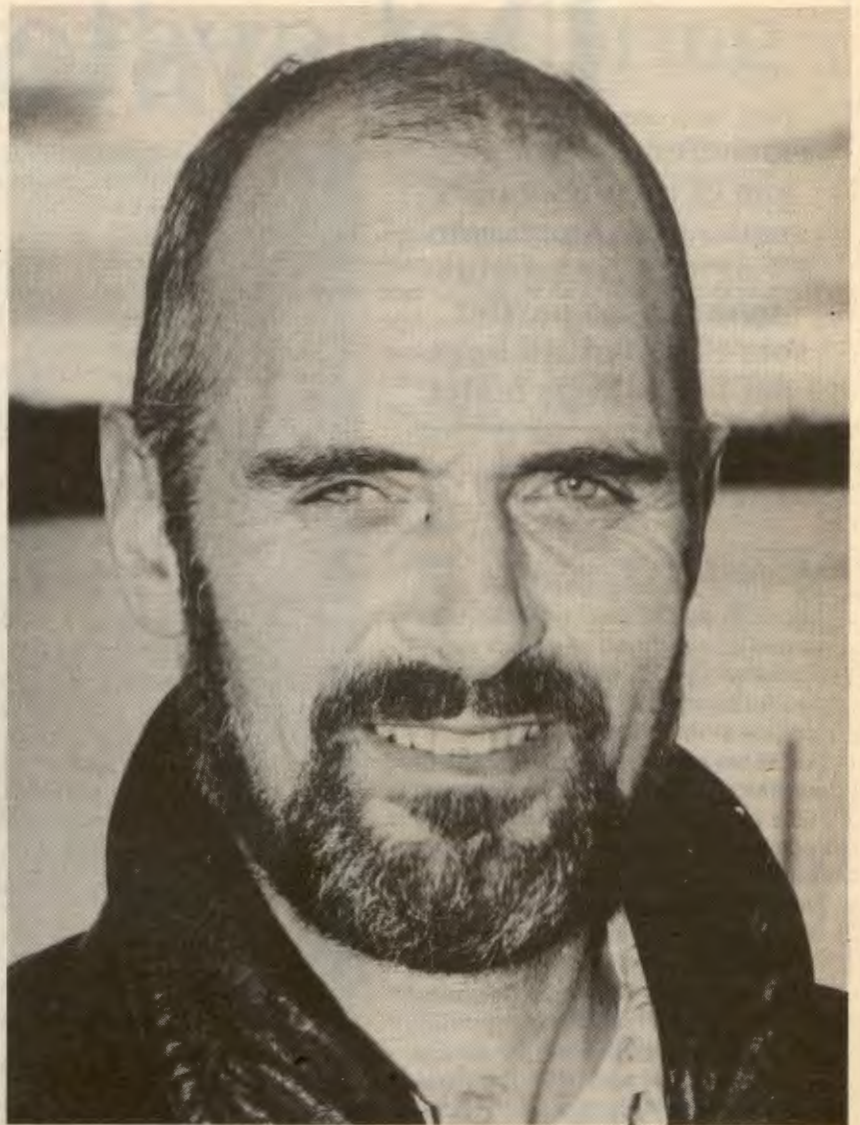
– Til nå har vi bare tatt opp EF/EØS-perspektivet i tilknytning til løpende saker, som for eksempel budsjettene, og på den måten markert EF-motstanden i debattene. Men egne markeringer som Nei til EF/EØS-parti utover det har vi hverken hatt i bystyret eller på annen måte. I den utstrekning RV er markert som Nei-parti, er det gjennom at kjente RVere jobber i Nei-bevegelsen. Charlotte Kristiansen sitter i ledelsen for Ungdom mot EF lokalt og vi har kjente RVere fra Tromsø i fylkesledelsen for Nei til EF og i landsrådet. I tillegg markerte vi oss naturligvis som et Nei-parti i valgkampen, og RV oppfattes som et NEI til EF/EØS-parti lokalt. Men som organisasjon har RV gjort lite for å markere sin motstand særskilt i den siste tida.

– Har dere noen planer om å endre på dette?

– Første helg i september skal RV ha helgeseminar i Tromsø. Der kommer EF-kampen inn, og vi vil diskutere spesielle RV-utspill.

– Er det spesielle utspill fra RV sentralt du savner i forbindelse med EF/EØS-kampen?

– Sjøl om jeg ser behovet for at RV markerer seg som et Nei-parti, så er jeg i tvil om hva RV sentralt kan gjøre med det, og har egentlig ikke noen spesielle ønsker eller – gode råd – i den forbindelsen. Men i tillegg til det vi har gjort lokalt til nå, vil vi jobbe i Kystaksjonen mot EØS-avtalen, som ble stifta i juni, og som har satt ny fart

Einar Jetne (Foto: Geir Johnsen)

i kampen mot EØS-avtalen her oppe.

Nei til EF sentralt i Odda RV

Terje Kollbotn er kommunestyremedlem for RV og leder i Odda Samorg., og har stått sentralt i å utvikle den sterke posisjonen RV har i Odda.

– Lokalt er RV oppfatta som det ledende Nei til EF/EØS-partiet. I valgkampen la vi spesiell vekt på at programmet vårt hadde som grunnlag at Norge var utafor EF/EØS, og det var også gjennomgående i all vår agitasjon i valgkampen. Dette fulgte vi opp da vi formelt stifta Odda RV som partigruppe, og ståa i EF/EØS-kampen og særskilte RV-tiltak er sak på alle medlemsmøtene våre. Vi hadde en egen diskusjon på Gro i Ullensvang - nabokommunen vår, og RV-talsmannen i Ullensvang var forslagsstiller til Gro-aksjonen i Nei til EF. I mobiliseringa til arrangementet sto RV i spissen, og klarte å markere det.

– Har dere reist EF/EØS-spørsmålet som spesiell sak i kommunestyret?

– I vår sendte regjeringa ut en – informasjonsbrosjyre – om EØS-avtalen til alle kommunestyrerepresentanter i landet. Vi tok utgangspunkt i den og laga en interpellasjon til kommunestyret med forslag om konsekvensanalyse av EØS-avtalen/EF-medlemskap for Odda kommune. Dette ble vedtatt oversendt formannskapet. Parallelt med den analysen som kommer fra kommunen, lager RV sin egen konsekvensanalyse med spesiell vekt på konsekvensene for den kraftkrevende industrien. Denne blir offentliggjort før den 25. september. Representanter fra andre partier er blitt invitert til å være med på utredninga, og invitasjonen er bl.a. møtt med interesse fra en del AP-representanter.

– Hvordan jobber dere konkret for å

få markert RV's politikk i kampen mot EF/EØS?

– Vi legger vekt på at RV kommer med sjølstendige utspill både i forhold til utspill fra f.eks. regjeringa eller utspill fra lokale EF-tilhengere. Vi bruker pressa akktivt, både den lokale og i Bergen/Haugesund, og vi kommer oss inn i lokalradioen og NRK's distriksendinger. Da regjeringa kom med EØS-meldinga den 15. mai sendte Odda RV ut sin egen pressemelding som ble gjengitt flere steder. Samtidig som vi satser på egne utspill, samarbeider vi aktivt med alle andre EF/EØS-motstandere, og ser det som spesielt viktig å bygge nye allianser i EF/EØS-kampen. Denne politikken ble spesielt markert 1. mai, da hundrevis av bygdefolk slutta seg til demonstrasjonen under hovedparola Nei til EF og EØS, og nestformannen i Bonde- og Småbrukarlaget talte sammen med Rolf Utgård, Edvard Hoem og en fra Natur og ungdom.

– Hva mener du RV sentralt bør gjøre for å profilere RV bedre som Nei til EF/EØS-parti?

– RV's viktigste utfordring i tida framover blir å stå fram som et troverdig alternativ for arbeidsfolk som vender AP/SV ryggen bl.a. på grunn av partienes holdning til EF/EØS-kampen. RV må utvikle eget materiale på EF/EØS og få det ut, og RV må utvikle en troverdig alternativ sosialistisk politikk for Norge utafor EF/EØS. I 1972 var ikke en alternativ politikk for Norge utafor EF utvikla. Det må gjøres nå, og vi må gjøre det. Med RV som senter for den alternative politikken, kan mulighetene for svære framganger ved Stortingsvalget neste år være større enn vi kan ane i dag. Men da må arbeidsfolks forhold i forbindelse med EF/EØS analyseres og spilles ut. RV-ledelsens forhold til media må bli mer bevisst og offen-

Hvordan skal RV b

sivt, og konkrete forslag for å styrke EF/EØS-motstanden må vektlegges uten at de først er kommet fra Nei til EF.

– RV-ledelsen må knytte folk som står sentralt i EF/EØS-kampen tettere til seg og utvikle sjølstendig politikk sammen med dem. Det er ikke nok at RVere jobber godt i Nei til EF lokalt. Dette gode arbeidet må samordnes, og RVere lokalt må settes i stand til å føre RV's politikk ut i Nei-bevegelsen på skapende vis.

RV står for EF-motstanden i fagbevegelsen i Oslo

Arne Rolijordet, nestleder i Oslo RV:

– Stikkordet er synliggjøring. Delvis er vi veldig amatørmessig når det gjelder å utnytte den politiske situasjonen og komme i media. Men det er ting vi kan gjøre. Det ene er å lage vårt eget materiell. Oslo RV kommer med plakater nå. Det kan hjelpe noe. Det andre er at vi må tørre å stå fram som RVere der vi jobber med EF-spørsmålet.

– RV i Oslo står på to bein som EF-motstandere. Det første er den posisjonen vi har i Oslo Nei til EF. Den er ikke ubetydelig. Ser vi på Nei til EFs lokalgrupper i Oslo, så er nærmere femti prosent av kontaktpersonene RVere. Egentlig må en kreditere AKP for dette, for et veldig stort organisatorisk løft i EF-arbeidet i Oslo. Det andre beinet er at RVere er drivende i nei til EF-arbeidet i fagbevegelsen i byen. Det er dette arbeidet jeg kjenner best.

– Jeg tror vi er veldig hemma av at vi ikke står fram som parti i fagbevegelsen i Oslo. Vi har sterke aversjoner mot likhetstegnet mellom faglig tillitvalgte og Ap. Vi vil ikke bli sånn. Vi er eller kommer desuten fra en AKP-tradisjon hvor det å stå fram som

AKPer har vært et stort problem i seg sjøl.

– Jeg tror det er sånn at partier uttrykker klasseinteresser og virkelige strømninger blant folk. DNAs posisjon i fag- bevegelsen skyldes en tidligere identitet mellom klasse og parti. Det er jo dit RV også må komme.

– Vi må i framtida gjøre et stort nummer av at vi er RVere og EF-motstandere i fagbevegelsen i stedet for å «dekke oss bak EF- fronten».

– Mener du det bare er et spørsmål om å bli flinkere til å stå fram? Er den politiske linja vi har bra nok?

– SV og Senterpartiet har en styrke som nei-partier fordi de er på Stortinget og derfor blir referert i ulike sammenhenger. Ulike SVere og Sp'ere mener ting som er med på å styrke den offentlige debatten - f.eks. rundt folkeavstemning. RV kan melde seg på den samme politiske arenaen om de samme spørsmåla, men så lenge vi ikke blir oppfatta som en politisk stormakt, så vil våre standpunkt drukne i bildet med mindre vi har noe helt spesielt å melde.

– Det er flere ting som er særegent med som nei-parti og som vi må framheve i framtida. RV står for EF-motstanden i fag-bevegelsen. RV har en helt unik posisjon i forhold til arbeider- klassen, spesielt i Oslo. EF-motstanden i arbeiderklassen i Oslo drives fram av venstrefløya i Ap og av RV. SV er utrolig tilbakeholdne og opportunistiske f.eks. i forhold til Samorg. Det er RVere som driver fram analysene av konsekvensene av EF/EØS på arbeidsplassene i byen.

– RV kan bidra med en mere dyptgripende analyse av EF-spørsmålet fordi vi bruker klasseperspektivet når vi jobber. Vi er den eneste krafta som kan lage et vettugt program om hvordan vi vil ha det og kan få det utafør EF fordi vi bygger på et arbeiderklasseperspektiv. Jeg tror også at vår

«nisje» vil være analyse av hva som skjer når EF sprekker pga motsetningene mellom unionsplanene og nasjonale strømninger.

– I framtida må RV=nei til EF bli like sjølsagt som RV=revolusjon har vært det tidligere. Derfor må vi nå ut med egne plakater, med gode slagord, løpesedler osv.

–Vi må begynne å hause opp oss sjøl.

Erling Folkvord, bystyrerepresentant i Oslo, og den mest aktuelle toppkandidaten på RV lista i Oslo til Stortingsvalget:

– Jeg tror vi bør tenke gjennom hva er årsaken til at vi i noen saker blir noe i mediasammenheng, og se om det er noe vi kan gjøre for å komme mere fram.

– Det er bra at vi er kjent som korupsjonsjegeure i Oslo. Motstanderne prøver å framstille det som en svakhet, at vi er for snevre. Jeg tror vi må se på det som en enorm styrke og noe å bygge videre på, også når det gjelder EF. Men vi trenger samtidig å komme fram på flere felt.

– Vi bør finne fram til en seks-sju påstander om EF som vi alltid kjører fram. Det må være spissformuleringer, og vi må gjenta og gjenta dem slik at folk forbinder dem med RV. Sjøl har jeg for lite kunnskap om EF og EØS, og må rette på det i tida framover. Samtidig er jeg for lite frekk. Jeg slipper jo relativt lett til i aviser, men har ikke skrivi EF-innlegg med egen argumentasjon og påstander eller kastet meg på debatter som går i media.

– Jeg tror vi i stor grad må jobbe med å få fram Oslo- motstanden mot EF. Nå er det vel ingen som tar opp hva EF vil bety for Oslo og arbeiderklassen i byen. Nå trenger vi en analyse av hva EØS-avtalen vil bety for Oslo. Dette må gjøres grundig.

– Vi må også ta opp EF-forberedende tiltak. En bra innfalls- vinkel vil være å få til og beskrive det overordna i sammen- hengen med å få ned offentlige utgifter, senka standarder o.l. og EF. Vi må ikke bli platte og si at ethvert dårlig tiltak fra Byrådet er et EF-forberedende tiltak, men vise sammenhengene og de store linjene.

– Vi må også jobbe med å finne fram til og få fram hva som skiller RV fra de andre nei- og tja-partiene. Vi må lage ei side med argumenter for hva vi står for og som viser at både SV og Senterpartiet står for ei mangelfull linje. Vi må begynne å hause opp oss sjøl. Vi må få opp forståelsen for hvilken rolle de ulike partiene spiller i EF-kampen. SV i Oslo har ei overordna linje for regjeringssamarbeid med Ap. Når det viktigste er å gifte seg, vil en begrense kranglene i forlovelsestida. I Senterpartiet er det en stor inkonsekvens mellom EF-motstanden og politikken i Norge i dag. De snakker om flotte prinsipper og hva slags samfunn de vil ha når det er snakk om EF, men står samtidig for en politikk mot arbeidsfolk, for nedskjæringer i offentlig velferd, for støtte til NATO og Vestunionen, for å knytte valutaen til Ecu'en osv i dag. Det er bare vår politikk som er konsekvent med sosialismen som mål og en støtte til de kampene som føres i dag for arbeiderklassens interesser, mot nedskjæringer av velferds- godene osv. Men det er et stort problem at vi unlater å vise at det bare er vi som har en konsekvent politikk.

– RV er kjent som offentlig sektors forsvarere og for å vise at det finnes penger til å opprettholde den offentli-

Arne Rolijordet. (Foto: Klassekampen)

ge velferden. Det må vi bygge videre på i EF-motstanden. Vi må også gjenta at EF er union. Vi må sette oss inn i fakta og være veldig konkrete.

Stortingsmandat mulig

Astri Melheim, leder av Oslo RV:

–Det er mulig for RV å oppnå stortingsmandat i Oslo høsten-93. Dette krever at vi klarer å ta tak i de politiske spørsmålene som folk er opptatt av og markere RV sitt synspunkt i disse. I tillegg må vi sjølsagt drive en skikkelig valgkamp. EF/EØS er et politisk område hvor RV har klare standpunkt, men likevel er jeg redd for at vi ikke får full uttelling av vårt EF-standpunkt i stortingsvalgkampen.

– Hvorfor ikke?

– Den viktigste årsaken tror jeg er at folk vil vurdere å stemme taktisk. RV's stortingsmandat er langt fra sikkert, og mange vil nok tenke at en stemme til SV eller Senterpartiet (Sp) vil være en sikrere nei til EF-stemme enn en stemme til RV. Fordi vi er et lite parti uten stortingsrepresentasjon vil vi alltid bli utsatt for den type taktiske vurderinger. Egentlig vil jeg kalle dette en utaktisk vurdering, for når mange tenker sånn risikerer vi å miste et mulig stortingsmandat.

– Hva har RV gjort i EF-kampen i Oslo?

– Mange av RV's medlemmer i Oslo er aktive i Nei til EF grupper, både som aktivister og som ledelse av gruppene. Vår medlemmers innsats her tror jeg har styrka nei til EF motstanden i Oslo, men RV har vært lite synlig i dette arbeidet.

– Jeg mener at synliggjøringa av RV ikke må gå på bekostning av det arbeidet vi gjør i Nei til EF. Vi må gjøre noe mer og noe annet. Vi må markere 1. kandidaten som aktiv nei til EF/EØS-motstander. Jeg tror ikke at borgerpressa vil være glad for at vi gjør det, og jeg tror ikke at det vil være lett for oss å få det til. Så denne jobben kan ikke bare legges på 1. kandidaten, men det er en jobb som hele Oslo RV må ta ansvaret for.

– Medlemmene våre og listetoppen

må lage leserinnlegg. Styret i Oslo RV må også produsere EF-stoff og leserinnlegg i RV's navn. RV-gruppene må ha stands hvor de deler ut RV's EF/EØS løpesedler og selger Klassekampen.

– I Oslo har vi en bystyregruppe som er kjent og respektert for grundig og skikkelig arbeid. Jeg har lurt litt på hvordan bystyregruppa kan bidra til å markere RV som et nei til EF parti, både i bystyresalen og utafør. Til høsten skal bystyret i Oslo behandle en konsekvensutredning om EØS-avtalen for Oslo. Dette gir en god mulighet for oss til å markere RV i EØS-spørsmålet.

– I sommer snakket noen fra RV-styret og bystyregruppa med RV-representanter fra Voss. De hadde erfaringer med å markere seg som offensive og aktive EF/EØS motstandere i kommunestyret. Erfaringene derfra er viktige, men bystyregruppa vår må tilpasse dette til Oslo.

– RV er et sosialistisk parti, gir det oss noe fortrinn i EF-debatten/kampen?

– RV's EF/EØS motstand er basert på et annet grunnleggende politisk syn enn andre nei til EF-partier i Norge. Som sosialister er vårt nei til EF-standpunkt basert på et anti-kapitalistisk syn. Jeg ser på EF som kapitalistenes organisasjon. Deres fire friheter blir rein undertrykking og utbytting av vanlige folk. Derfor vil vår alternative politikk bli annerledes enn Sp's og SV's. Sjøl om det er viktig å få enighet med Sp og SV, og sjøl om det er viktig å få en stor og brei front mot EF, må ikke viljen til å få enighet gjøre at vi ikke går ut og propaganderer for vårt eget revolusjonære syn. Det er derfor viktig at utarbeidelsen av programmet vårt til stortingsvalget «Norge utafør EF» klart slår fast denne forskjellen og at RV framstår som et sosialistisk revolusjonært alternativ. Jeg håper at flest mulig av RV's medlemmer engasjerer seg i dette arbeidet og bl.a. møter opp på RV's EF-konferanse som har dette som hovedtema den 7.-8. november.

Astri Melheim (Foto: Thomas Vermes)

li nei til EF-partiet

DEBATT

MI-soge

AV JO LUNDSBAKKEN

RV-programmet fra -91: «RV har helt siden stiftelsen i 1973 ment at det ikke var sosialisme i Sovjet og Aust-Europa.» ML-rørsla meinte at det var sosialisme i Albania. I paragraf 1 i RV-føresegnene fins den same «vi hadde reine hender»-haldninga.

AKP-programmet frå desember 1990: «Mao var (...) ein pioner i å innse farene for at sosialistiske land omdannes til en ny type byråkratkapitalistiske undertrykkingsregimer». Trotskij, som vel den mest kjente, skreiv om den byråkratiske kontrarevolusjonen i Sovjet flere tiår før Mao kom med sine pro-stalinåttak på post-Stalinsamfunna i Sovjet og Aust-Europa. Mao fordømte liberaliseringa av byråkratkaptura og støtte Albania, der byråkratkaptura ikkje vart liberalisert, og han støtta Sovjet si knusing av arbeidaropprøret i Ungarn i 1956.

Frå sitt fyrste nummer i 1967 hadde SUF-organet Ungsosialisten logoen med Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao på leiarplass. Det ml-rørsla gjorde, var å hylle stalinisme/byråkratkaptura, men fordømme stalinisme/byråkratkaptura light: Leve Stalin-Sovjet og Hoxha-Albania og resten av Aust-Europa minus pro-Stalin-Hoxha-Albania. Det historiske utgangspunktet var slik: Sovjet og Aust-Europa var sosialistiske fram til 1956, da «makta i Sovjet gikk over fra proletariatet til en annen klasse, byråkratkaptura», da Krutsjov og hans klikk greip makta i Sovjetunionens kommunistiske parti og i staten på den tjuende partikongressen i 1956 (i forordet til Stalin: Spørsmål i leninismen på Oktober 1976). berre Albania, som Mao kalla fyrståmet for sosialismen i Europa(!), vart verande sosialistisk. ML-rørsla sitt alternativ til Krutsjov og Bresjnev og kollegaene deira i Aust-Europa var ein stalinistisk restaurasjon. ML-rørsla støtta pro-Stalinopposisjonsgrupper i aust: På side 2 i Ungsosialisten 5-6 1968 blir Stalingruppa (!) i Sovjet presentert og på side 25 og 29 i 1969 blir pro-Stalin-Polens Kommunistiske Parti presentert (s.204,275 og 279 i Ungsosialisten 1967-68-69 Oktober 1978).

Det eg vil til, livs med dette innlegget er den sogeforfalskinga som ligg i «vi har reine hender»-holdninga. Eg meiner ikkje at dei gamle ml-organisasjonene burde ha lange føredrag om fortida si i presentasjonsbrosjyrer, men dei burde ikkje bruke «vi har eine hender»-haldninga.

I «Den vestlige maoismens sammenbrudd(...)», Oktober 1982, side 122, tykte Tron Øgrim det var rart at maoismen hadde gjort det svakast i Sovjet/Aust-Europa trass i dem maoistiske «revisjonisme»-kritikken. dette burde ikkje ml-arar undre seg over, for det er ikkje «revisjonismen»

folk i aust hatar, det er «kommunismen»/»stalinismen». På samme sida skreiv Øgrim: «(...) allment er det bare maoismen som har beskrivi utviklinga av disse landa riktig og spådd korrekt om framtida». Er ikkje dette monopolisering av sanninga og usynleggjering av trotskismen? Kan det ikkje tenkast at det fins trotskistar som nokonlunde korrekt har beskrivi utviklinga av og spådd om framtida til desse landa?

Såpekoking eller klarhet?

AV JAN HÅRSTAD, MEDLEM AV RV

Sakspapirene som er vedlagt møteinnkallingen til medlemsmøtet i Oslo RV 15.juni, er forskrekkelige dokument. RV, som visselig fremdeles er en valgallianse, framstilles som «parti» med en «partiledelse». m ikke forfatterne av sakspapirene ikke forstår forskjellen på et parti og en valgallianse, er det duket for ultrapragmatisk såpekoking som sakspapirene damper av. En får en fornemmelse av at en har blitt med i en markedsføringsgruppe for Sputnik istedet for en revolusjonær valgallianse som påberoper seg proletær, internasjonalisme, arbeiderklassens frigjøring og Karl Marx.

Følgende tema lanseres i største alvor for diskusjon: «Hvor viktig synes Oslo RV det er å ha en stor kvinnegruppe høyt oppe på lista?» «Hvor viktig er det å ha en eller flere innvandrere høyt oppe på lista?» Hvor viktig er det å være kjendis?»

Slike spørsmål har ingenting verken med marxistisk kultur eller metode å gjøre.

Et valgarbeid må begynne med å utvikle en bred diskusjonsbevegelse om hva vi skal gå til valg på, dvs. hva slags politikk skal RV ha? Og igjen betyr dette: det er karakteren av RVs politiske program som bestemmer og i siste instans avgjør hvordan RVs valgkamp og interne organisatoriske liv vil bli.

Saksdokumentene begynner i den motsatte enden som de siterte spørsmålene demonstrerer med største tydelighet. De viser opp en politisk umodenhet som en ikke skulle tro var mulig på det nåværende utviklingsstrinn av RV.

Pr. idag er RV ikke et politisk parti, men en valgallianse! Dette innebærer politisk at denne VALGALLIANSEN umiddelbart må oppta en serie møter med en rekke organisasjoner for å diskutere mulighetene for et politisk samarbeide, for å utvikle en reell valgallianse. For å kunne gjøre dette må RV først og fremst framlegge et utkast, en plattform, for et politisk valgprogram!

På basis av dette kan en oppta dis-

kusjoner med politiske grupperinger som NKP, IS, ML, RUF etc. med de homofile og lesbiske organisasjoner, med kurdiske, tyrkiske, palestinske, pakistanske organisasjoner etc., med arbeidsløse organisasjoner, gjeldsofferorganisasjonen og fagforeninger etc, kvinneorganisasjoner.

Det endelige politiske programmet for RV vil bli trykket opp i masseopplag når hele denne diskusjons- og oppklaringsrunden er avsluttet. Programmet er da å betrakte som kronen på verket av en lang politisk dialog med alle krefter til venstre i Oslo.

På dette tidspunktet kan vi avgjøre i praksis hvordan RVs liste skal se ut. det er de kreftene som vil ut på banen å slåss i klassekamp i oslo som skal dominere en slik liste. Men dette kan bare en møysommelig politisk dialog med alle folkelige interesseorganisasjoner i Oslo avklare.

det finnes ingen revolusjonær bevegelse uten en revolusjonær teori.

Det finnes bare en revolusjonær bevegelse såfremt den er i bevegelse, dvs. at den ikke står stille i nærsynt pragmatisk såpekoking som ikke vet forskjell på et parti og en valgallianse.

Sosialdemokratiet - venn eller fiende?

AV JOHAN PETTER ANDRESEN.

Rune Soma og jeg er i en diskusjon om sosialdemokratiet og LO. Det er mange sider ved denne diskusjonen. Jeg oppfatter de viktigste spørsmåla til å være: Er DNA/LO-ledelsen en del av arbeiderklassen? Kan det vinnes for en sosialistisk revolusjon? Er SV et revolusjonært parti? Er SV ledelsen i hovedsak på arbeiderklassens side? Jeg ønsker derfor å konsentrere diskusjonen om disse spørsmåla. Jeg håper at dette er greit for RS.

DNA

Tilhørr DNA-ledelsen arbeiderklassen? Jeg mener nei. DNA-ledelsen og dem som kontrollerer DNA uformelt utgjør en del av overklassen i Norge. Ikke bare det, men DNA er borgerskapets viktigste parti. Ingen viktige endringer i Norge kan skje på tvers av DNA-ledelsens vilje. Alle viktige klassekamper må kjempes mot DNA-ledelsen. Enten det gjelder økonomiske kamper, politiske kamper eller kulturpolitiske kamper. Og sjølsagt vil DNA-ledelsen være en sentral fiende i en sosialistisk revolusjon. Det er ingenting som tilsier at DNA har svekket sin posisjon i borgerskapet. Hva mener RS?

DNA har oppslutning fra mange arbeidsfolk og i partiapparatet er det

mange faglige-tillitsvalgte. DNA er avhengig av oppslutning fra vanlige arbeidsfolk for å beholde sin posisjon på stortinget. Nå er det nede under 30%. Dette er naturligvis bekymringsverdig for DNA og motsetninga mellom grunnplanet og ledelsen er tydelig. DNA-ledelsen har store problemer, men jeg mener altså at det er for tidlig å snakke om krise for DNA. Taper DNA ledelsen EØS/EF kampen da tror jeg nok vi kan ta fram sterkere uttrykk.

SV

DNA utgjør ikke hele sosialdemokratiet. Vi har et annet stort sosialdemokratisk parti - SV. SV er i sterk framgang! Og SV-ledelsen vil gjerne regjere. Bare se på samarbeidet i landets hovedstad! Samla sett er det derfor feil å snakke om noen umiddelbar krise for sosialdemokratiet. Mener RS at SV er sosialdemokratisk? Når han snakker om sosialdemokratiets krise snakker han bare om DNA.

SV inntar mange progressive standpunkter, men svekker kampen mot DNA ledelsen, innbiller folk at sosialisme kan gjennomføres via parlamentet og støtter borgerskapet i mye av den økonomiske politikken. SV-ledelsen er ikke integrert i den herskende klassen i Norge, men er villig til å inngå et samarbeide med dets viktigste parti og på den måten vil det, dersom det lykkes, kunne inkorporeres i det offentlige byråkratiet og ledelsen i de offentlige selskapene.

Er SV DNAs viktigste støttespiller? Nei. Ikke på Stortinget. Mitt inntrykk er at DNA er vel så avhengig av veksellende støtte fra både Høyre, SP og SV. Det er teoretisk mulig å tenke seg at deler av SVs ledelse kan vinnes over på riktig side i en sosialistisk revolusjon. Men det mest sannsynlige er at SVs ledelse vil komme DNA-ledelsen til unnsetning.

LO-ledelsen.

Er LO-ledelsen en del av arbeiderklassen? Etter min mening ikke. Hverken Balstad, Hågensen, Kolby eller Sandegren. Etter min mening tilhører disse borgerskapet. De kan veksle mellom å være LO-ledelse og sjefs-byråkrater i det offentlige eller statsråder. LO-ledelsens politikk er en støtte til borgerskapet på alle viktige spørsmål. En sosialistisk revolusjon vil måtte skje med mesteparten av LO-ledelsen som fiende. At både DNA og LO ledelsen har stor oppslutning i arbeiderklassen forandrer ikke noe på disse avgjørende spørsmåla.

RV og RU 2.

AV JO RYSTE

Svar til Tinnesland På landsmøtet til RV i 1991 vedtok RV og forandre vedtektene sånn at RV blei en medlemsorganisasjon. Det ble ikke opp-

rettet en ny organisasjon, men derimot skiftet «gamle» RV vedtekter. RVs forhold til det offentlige er det samme som tidligere, RV måtte ikke godkjennes på nytt f.eks. Derfor vil jeg holde fast ved at Rød Ungdom er RVs ungdomsorganisasjon, og har vært det siden 1973. Evt. forandringer i dette forholdet må etter som jeg forstår vedtaes på RVs landsmøte. Derfor vil jeg holde fast på at Rød Ungdom er både AKP og RVs ungdomsorganisasjon.

Jeg synes parallellen Tinnesland trekker mellom AUF og Rød Ungdom er litt underlig. LO er en tverrpolitisk interesseorganisasjon og det er hverken AKP eller RV. AKP og RV er politiske partier med noenlunde samme mål, og med et flertall av de aktive medlemmene er medlemmer begge steder

Jeg synes det er bra at RV og AKP vil satse på å bygge Rød Ungdom. Et sterkere Rød Ungdom betyr en sterkere revolusjonær bevegelse. Derfor synes jeg AKPs vedtak er bra, og jeg håper Tinnesland mener det samme.

Svar til Jo Ryste

AV SONJA D. TINNESAND

For det første, saksopplysninger: Så lenge RV var en allianse av AKP og uavhengige var sikkert RU dens ungdomsorganisasjon. På landsmøtet i 1991 hvor medlemsorganisasjonen RV ble stifta ble det ikke vedtatt å ha/opprette noen ungdomsorganisasjon. (Se referat og vedtekter i Opprør nr.3/91). Det står derimot i AKPs vedtekter vedtatt 6.landsmøte 1990 9.pkt.a: «Rød Ungdom(RU) og Norges Kommunistiske Studentforbund(NKS) er AKPs politiske ungdomsorganisasjoner». Sitat slutt.

Du må gjerne korrigere meg, herr Ryste, men da helst på ting hvor jeg tar feil....

For det andre: Verken du eller ledelsen i AKP har svart på de spørsmåla jeg stilte i forrige innlegg(Opprør nr.4/92). Hvis problemstillingen blir klarere av det kan det muligens hjelpe med en parallell: Hvordan synes man det tar seg ut nå AUF er ungdomsorganisasjonen til både AP og LO?

Til sist: Det er for lett vint å vri seg unna saklige spørsmål med antydninger om mistenkeliggjøring. Så lenge AKP har vedtatt at RU skal være hovedledd i oppbygginga av partiet (Se Opprør nr.2/92) er det ikke mistenkeliggjøring å spørre lederen i RU hva han syns om det vedtaket, og hvordan RU vil forholde seg til det.

AKP

Arbeidernes Kommunistparti

Kontoradresse: Gøteborggt. 8, 0556 Oslo 5
Telefon: 02-38 42 50

**Norges
Kommunistiske
Studentforbund**

Gøteborggt. 8, 0556 Oslo 5
Telefon: 02-38 42 50,

Rød Valgallianse

Kontoradresse: Gøteborggt. 8, 0556 Oslo 5
Telefon: 02-37 14 14 og 02-38 42 50

Rød Ungdom

Kontoradresse: Gøteborggt. 8, 0556 Oslo 5
Telefon: 02-37 73 50

OPPRØR

Kontoradresse: Gøteborggt. 8, 0556 Oslo 5
Telefon: 02-38 42 50

DEBATT

Vi har fått følgende debattinnlegg på rim. Innlegget blei opprinnelig lagt fram under avslutninga på AKPs sommerleir på Nærnesi år:

Om Marxistisk Tankegods

AV INGER JOHANNE MALMO

KAMERATER - KOMMUNISTER - Obrestad-passasjen er passe!
Vossagjengen, Terje Valen, Karl Marx, og flere te, har sørga for det, - for kordan kunne vel noe slikt skje, å filosofere over natur, økologi reproduksjon, produksjon og kapital uten at MENNESKET, mann og kvinne, som sjøl er natur, var med ??? Prøv å tenke tanken den som kan, det er logisk umulig, det går aldeles ikkje an!!

Så var det han Per Over'ein - og to eller tre, eller fire, fem - kanskje var det seks, eller var det fler enn ti som kom på gli og hoppet av »den smale sti»? Kommunismens fall, populisme, masselinje på venstresida, demokrati og et slags nytt arbeiderparti skal redde verden og gjøre alle mennesker fri - mente de!

Kaos opplevde og mente vel vi - motsetninger, borgerkriger og anarki og - fritt frem -for HVEM? Miljøkamp, stortingsvalg, kvinnekamp og »Nei til EF» uten marxistisk tankegods og ideologi er en farlig vri.

MARXISTISK RENESSANSE tenker vi. -Jammen - Karl Marx er død! - Nei såmenn - tanker i skrift lever videre, kommer og går, gjennom hundrer av år, når de handler om menneskers skaperkraft, liv og levekår.

Her sitter vi, sammen med Karl Marx påny, på AKP-sommerleir i år. Mon tro hva vi formår? Undring og undere består, - naturen, mål og mening, menneskets tanke og handling rår.

Kamerater, brett opp ermene, la tanken svinge riv ned gjerdene, ikkje for kapital, men for undertrykte mennesker. Ta opp kampen for marxismens filosofi og den rette kommunistiske ide'. Med denne overbygningen i behold må vi si nei til EEC.

Svar til Pål Steigan

AV KJERSTI ERICSSON

I Opprør nr. 3 hadde Pål Steigan noen kritiske spørsmål til boka «Den flerstemmige revolusjonen» av undertegnede. Her kommer et svar.

Først noen ord om hva slags bok jeg har forsøkt å skrive: Et hovedtema i boka mi er hvordan undertrykkende strukturer fra det gamle samfunnet lever videre under sosialismen, og hvordan revolusjonære ofte ubevisst viderefører trekk ved det samfunnet de ønsker å bekjempe. Etter mitt syn er det svært viktig å skjønne mer av hvordan dette skjer, og utvikle en bevisst politikk for hvordan en skal kjempe mot det. Dette betyr ikke at jeg tror på en perfekt sosialisme eller for den del et perfekt revolusjonært parti. Sosialismen vil være et motsigelsesfylt og ustabil samfunn, preget av mer eller mindre gode/dårlige kompromisser mellom gammelt og nytt. I virkelighetens verden må en også ofte velge mellom to onder. Betyr det at en kan utsette de spørsmåla jeg forsøker å reise i boka mi til ei fjern framtid der sosialismen kan utvikle seg uhindret, i maksvær? Nei. Jeg tror vi må ha med oss disse perspektivene, og slåss for dem, hele tida, ellers vil den spontane utviklinga føre til at gamle, undertrykkende strukturer gjenoppstår eller festner seg. En viktig del av et kommunistpartis oppgave er etter mitt syn å representere disse perspektivene, å være ei «motkraft mot det spontane».

Jeg har ikke prøvd å lage noen oppskrift på sosialisme eller å skrive ei avbalansert bok om alle sosialismens problemer. Boka er bevisst ensidig. Derfor skriver jeg f.eks. mye mer om statens problemer enn om statens nødvendighet. I boka sies det slik: «Det sentrale apparatet er både en nødvendighet og en trusel. Det er både et uttrykk for de nye maktforholda, og en kilde til gjenkaping av de gamle. Denne dobbeltheten tror jeg er uunnagelig. Spørsmålet er hvordan en kan forandre styrkeforholdet mellom de to sidene. Ett av svara kan være å organisere motkreften mot den spontane utviklinga.»

Uttrykket «hverdaglivsperspektivet» brukes mye i boka mi. Pål oppfatter uttrykket «hverdaglivsperspektivet» som det spontane, umiddelbare i motsetning til det bevisste, teoretiske og det lokale i motsetning til det sentrale, overgripende. Hverdaglivsperspektivet i boka mi kan nok være uferdig og dermed uklart, men jeg har ikke ment det slik det er blitt oppfattet av Pål. For meg er hverdaglivsperspektivet et bevisst, politisk perspektiv. Det dreier seg om hvilket utgangspunkt en velger. Hverdagslivet blir formet av krefter utafor seg sjøl. Det blir formet av internasjonale konjunkturer (arbeidsplassen blir nedlagt eller flyttet så far må bli pendler), stortingets vedtak om veiplaner (boligområdet blir forurenset så ungene blir allergiske),

kommuneøkonomien skolen nedlegges) etc. etc. Konsekvensene av alt dette må leves av folk i hverdagen, som en helhet. Når far blir pendler, betyr det både økte utgifter for familien og mer ansvar for mor alene. Mindre penger betyr mer arbeid og mer stress - mer tid brukt på å handle billig, gjøre ting sjøl i stedet for å kjøpe, mindre mulighet til å delta i fritidsliv, kulturliv, organisasjoner av ulikt slag, mindre mulighet til å besøke andre (også trikken koster penger etc.), kanskje mer konflikter mellom mor og barn, mer sårhet og dårlig samvittighet fordi ungene ikke får det andre unger får. Allergi og skolenedlegging kan på liknende vis oversettes i en lang rekke konsekvenser for hverdagslivet, som virker sammen med konsekvensene av mindre penger. Alt dette er usynlig fra styrerommene i storkonsernene, fra stortings- og kommunesalen, ikke minst hvordan det virker sammen og blander seg til et liv som skal leves. Det har også ofte vært usynlig fra folkekommisariatene og fra plankommissjonens kontor. Jeg mener det er nødvendig med et bevisst, politisk perspektiv som starter her, i hverdagslivets helhet, dersom målet vårt er et bedre liv for folk flest. Vi må vite hvordan folks konkrete, helhetlige liv er, hva resultatene av alle overordna, overgripende tiltak blir for dem som skal leve dem. Folks hverdagsliv skal ikke være salderingspost, men målet for politikken. I den forstand må hverdagslivet danne premisset for planlegginga. Som det sies i boka: «Vi trenger en strategi for å omskape hverdagsliv til plan. Og vi trenger en strategi for å omskape plan til hverdagsliv.»

Det siste er viktig i forbindelse med Pål's kommentar om at ødeleggelsen av ozonlaget ikke er synlig fra et hverdaglivsperspektiv. Nei, det er ikke synlig fra et lokalt utkikkspunkt. Slik er det med en lang rekke spørsmål. Men det er også slik at hverdagslivet ofte ikke ses fra de overordna planenes perspektiv. Et eksempel kan være planen om å begrense befolkningsøkninga i Kina ved å gå inn for at folk bare skal ha ett barn, samtidig som en gjennomfører endringer i eiendomsforholda i jordbruket som gjør at folk har fordel av å ha store familier. En må vite hvordan en overordna plan vil virke i folks hverdagsliv. Og da nytter det ikke bare å ha kunnskap om det området/den sektoren den aktuelle planen gjelder. En må vite hvordan denne planen vil virke sammen med andre forhold, i hverdagslivets helhet. Den kunnskapen er det folk sjøl som har. Dersom en ikke har den kunnskapen, kan en komme til å utforme overordna planer som, uansett gode intensjoner og fornuftige målsettinger, vil fungere som overgrep.

For meg handler «hverdaglivsperspektivet» også om nødvendigheten av å forstå folks handlinger «innafra». Et eksempel: I forbindelse med jobben har jeg vært borti en del prosjekter om forebygging av hiv-smitte. Noen prosjekter er innretta på utsatte jenter i stoffmiljø, andre er innretta på homser. Noen

av de utsatte jentene prostituerer seg, alle lever nær prostitusjonsmiljøet. Og flere har kjæresten som er sprøytenarkomane. Ale veit at det sikreste er å bruke kondom. De kjenner «den rette linja». Og i forhold til horekunder er det ikke noe problem. Men med kjæresten går det ikke å bruke kondom, for de kan ikke behandle han som en kunde. «Jeg er faen ikke noen kunde,» sier han fornærma da, hvis hun skulle foreslå kondom. Hun risikerer å miste han, miste det lille hun har av kontakt og kjærlighet i en trist hverdag. Og for henne blir det også gærent. Hun trenger en måte å beskytte sin egen seksualitet på - skille mellom det som er henne og det hun selger i prostitusjonen. Samleie med kjæresten uten kondom blir symbolet på at det er virkelig kjærlighet.

Mange av jentene i miljøet synes heller ikke at de er noe særlig verdte. Hvorfor skal de ta vare på noe så verdiløst som seg sjøl? For å beskytte seg, må de begynne å se på seg sjøl på en ny måte.

Homsene veit også at det sikreste er kondom. Men hva signaliserer du til en du er forelska i når du tar fram kondomet: Jeg stoler ikke på deg - du er farlig - du kan smitte meg med en dødelig sjukdom. Det blir et innslag i gleden, nærheten, kâtheten som er vanskelig å takle.

Disse tingene må en forstå når en skal jobbe for å få folk til å praktisere sikker sex. En må gå inn i det, forholde seg til det, og legge opp arbeidet i tråd med denne virkeligheten. Ellers kommer en ikke lenger enn til å se på folk som teite, irrasjonelle og uansvarlige fordi de ikke bruker kondom. Ei slik linje avler forakt for folk.

For meg har hverdaglivsperspektivet mye med det Mao kalte «masselinja» å gjøre. Men siden jeg ser det fra et kvinneperspektiv (også bevisst), legger jeg ekstra vekt på det jeg kaller «helheten i hverdagslivet». Det er oftest kvinner som bærer hovedansvaret for, og bruker seg sjøl og tida si på å få denne helheten til å henge i hop.

Jeg tror ikke hverdaglivsperspektivet er noe som kommer spontant. Tvert imot tror jeg det krever atskillig bevisst kraftanstrengelse å innta et slikt perspektiv, og ikke minst brudd med de tankevanene dette samfunnet innpoder oss.

Pål lurer på hvorfor jeg ikke trekker det han oppfatter som den logiske konsekvensen av «flerstemmig revolusjon», nemlig å gå inn for flere revolusjonære partier. For meg er det ingen slik logisk konsekvens, og det er det stikk motsatte som står i boka. Jeg siterer:

«Problemet ligger ikke i understrekninga av viktigheten av solidaritet og samlet opptreden. Problemet ligger i at enheten ikke så sjelden har vært et resultat av at viktige deler av virkeligheten er blitt skrelt vekk. Og de som har representert denne virkeligheten, er blitt usynliggjort og brakt til taushet gjennom krav om lojalitet overfor den «felles» saka. Men ei «felles» sak som framkommer ved at noen har makt til å definere vekk andres virkelighet, innsnevrer og forflater den so-

siale bevegelsen. Enheten må framkomme ved at bevegelsen tar opp i seg hele den kompliserte og motsetningsfylte virkeligheten til arbeiderklassen og det arbeidende folket, og finner et grunnlag som reelt uttrykker det somer fellés. Først da kan bevegelsen utvikle en bevissthet som er på høyde med det virkeligheten krever. For å oppnå dette, trenger bevegelsen «hver eneste stemme», «all den formulerte erfaring og all den skapende virksomhet det er mulig å få.»

Dette krever en atmosfære av åpenhet, av respekt for andres erfaringer og ståsted, en atmosfære der det lyttes. Og da mener jeg ikke den dvaske formen for åpenhet, der alt kan sies, fordi det ikke betyr noe. For det er fortsatt slik at arbeiderklassen har sin organisasjon, sin disiplin og sin enighet å sette mot en overmekktig fiende. Men en organisasjon, en disiplin og en enighet med undertrykkingsforhold, forvrengninger og forflatninger av virkeligheten innebygd er et dårlig redskap i kampen for ei bedre framtid. Åpenheten må derfor tjene til å fange opp alle stemmer, fordi de betyr noe, fordi de er nødvendige for å arbeide seg fram til en enhet som virkelig gjenspeiler helheten i arbeidsklassens og det arbeidende folks situasjon.»

«Den flerstemmige revolusjonen» handler ikke om at enhet er unødvendig. Den handler om at enhet basert på undertrykking og usynliggjøring er en falsk enhet. Derfor må alle de ulike stemmene komme fram.

INNLEGG I OPPRØR:

Innsendte debattinnlegg plasseres oftest på debattsidene. Passe lengde på et debattinnlegg er ca. 500 ord eller ca. 3000 tegn hvis du bruker PC. Innlegg som er lengre enn det, er det stor sjans for at vil bli forkortet.

Debattinnlegg sendes: Erik Ness, Steingata 10, 3257 Larvik. Helst på diskett.

Flere sender nå innlegg på disketter. Opprør returnerer disketten når du vedlegger returporto.

NESTE NUMMER:
Trykking 2. oktober.
Frist for debattinnlegg 18. september. Maks 500 ord. Helst på diskett.
Debattinnlegg sendes til Erik Ness, Steingata 10, 3257 LARVIK.

Planlagte trykkedatoer:
2. oktober
13. november
30. desember

ABONNEMENT:
Enkelt-abonnement koster 85 kroner pr. år. Betal til:
Opprør, Gøteborggt. 8, 0566 Oslo, postgiro 08230311944.
RV-grupper og AKP-lag som vil at medlemmene skal få OPPRØR direkte hjem i posten, betaler 25 kroner pr. medlem.

Hvorfor er RVs studievirksomhet så liten?

AV GRETE BULL

Etter at RV har meldt seg inn som selvstendig medlem av Ny Verden kan vi følge med i studievirksomheten. Statistikken fra studieforbundet kan bli nyttig dersom vi ser det som et mål å øke aktiviteten, og å tjene penger på det. Men slik statistikken er presentert alene kan den leses feil om en ikke kjenner litt mer til virkeligheten bak tallene. At AKPs studievirksomhet minker i en organisasjon som fra først av nesten bare besto av AKP, og seinere har øket til 24 landsomfattende og noen regionale organisasjoner. Fram til i år ble RVs andel registrert sammen med AKP.

Etter ny verdens statistikk å dømme står RV for en forsvinnende liten del av studietimene i SNV. Det er bare noen få fylker som har registrert studiensirkler i RVs navn. Det kan skyldes at vi ikke har studieplaner, men det er lett å rette på. Ungdomsgruppen i Bergen har laget et kursopplegg som er rettet mot ungdom og prøver å forene praktisk aksjonsorganisering med teoretiske diskusjoner.

RVs program kan du studere i en serie på 4 møter av 2-3 timers varighet. Studieplanen er utarbeidet av Per Håkonsen og fåes fra RVs kontor i Gjøteborggata. Den er godkjent av SNV så det er bare å ta seg bryet med å fylle ut skjemaer og å registrere sirkler. Da får dere studiemateriell dekket, og 22 kr pr studietime. Med flere registrerte timer i år kan dekninga pr time

bli bedre neste år osv. Hvis ca. halvparten av alle RVgruppene følger dette opplegget får vi kanskje 30 nye ringer registrert i løpet av høsten.

Viktige saker i kommunestyret eller komiteer burde bli bra studieopplegg. Lag en plan med det mål å forberede og fremme en sak, og å diskutere hvordan dette ble gjennomført og fulgt opp og knytta til eventuelle aksjoner. Inviter åpent til både forberedelsesmøter og oppsummering. Studiegruppen som skal være minst 5 personer kan settes igang med å samle bakgrunnsopplysninger osv. I forbindelse med budsjettarbeidet kan det være aktuelt med opplæring i budsjettlesing og budsjettanalyse, kommuneøkonomi. Skaff en innleder og la flere enn de representantene som skal jobbe med saka lære litt om kommuneøkonomi. Be studiegruppen observere selve møtet hvis det er åpent. Ta dere tid til en grundig oppsummering. Det kan være nyttig selv om mye går på rutine etterhvert. Kanskje dere ser nye ting i måten dere arbeider på.

Hvis oppslutningen har vært tilfredsstillende sendes et rapportskjema til SNV. Vi vil i allefall gjerne høre hvordan det går og ha forslag til slike studieplaner inn til RV også. Hvis alle grupper rundt bydels, kommune og fylkestingsrepresentantene gjennomfører et slikt opplegg blir det 55 ringer av det, og noe mer penger.

Studier og penger

Opprør har fått brev fra Ny Verden om at det er blitt betydelige endringer i reglene i godkjenning av studier med offentlig støtte. For mer detaljert gjennomgang, se studiekatalogen til Ny Verden (SNV) eller delta på SNVs medarbeiderkurs. Eller ring SNV 09-252069.

1. Det skal søkes skriftlig på forhånd for alle opplærings tiltak i regi av (SNV). 2. Søknad og studieplan skal være godkjent før tiltaket settes igang.

3. Dersom du ikke allerede er godkjent som opplæringsleder i SNV, sender du inn en søknad om å bli godkjent sammen med studieplanen og del 1 på skjemaet »Innmelding av studietiltak». (På denne søknaden skal det i første rekke stå opplysninger om pedagogisk kompetanse/erfaring, f.eks. om du har ledet studiesirkler før.)

4. Tiltaket skal være offentliggjort gjennom kurskatalog, annonsering eller på annen måte som er tilfredsstillende ut fra lo-

kale forhold (løpeseddel, plakater e.l.).

Det må også i utlysningen komme fram at det er SNV som har det pedagogiske og administrative ansvaret for opplæringen. Kopi av utlysningen må vedlegges innrapportering.

5. Husk eventuelt å legge med kvittering for benyttet studiemateriell (eller skattekort dersom lærer benyttes.)

Refusjonssatsene for 1992 er opptil kr.22.- pr.studietime. Dette er en betydelig økning fra 1990/91. Hvis SNV mottar mer statlige midler for 1992, vil disse bli overført uoppfordret.

Alle voksenopplærings tiltak i regi av SNV har krav på gratis undervisningslokaler.

ERIK NESS

Tall fra SNV

Dette er utdrag fra en statistikk fra Ny Verden over antall studietimer.

Gjennomsnittlig deltar 7 personer på hver studiering og varer 23 studietimer.

	SNV totalt	AKPs antall	AKPs andel
1982:	2.182	1.814	83.1%
1985:	3.322	2.780	83.7%
1987:	10.934	6.314	57.7%
1988:	21.490	11.232	52.3%
1990:	36.315	4.036	11.2%
1991:	39.476	5.691	14.4%

Tallene ovenfor inneholder studietimene til AKP, RV, RU og NKS.

RV er nå egen medlemsorganisasjon i SNV og fra 1.1.92 føres AKP, RV og RU hver for seg. Av de innrapporterte timene pr.20. juli i år er: 903 for AKP, 1886 for RU og 80 for RV.

Høstplaner for Rød Valgallianse

RVs medlemmer og grupper arbeider på mange politiske felt, og i kommunestyre og fylkesting må representantene ta standpunkter til et utall av saker. Det vil også dukke opp saker som gjør det riktig å endre på fastlagte planer. Men det er viktig for RV å konsentrere kreftene for å få til noe skikkelig sammen på de områdene vi satser. Her er hovedsakene i månedene framover.

AV AKSEL NÆRSTAD

Kampen mot EF og EØS

Det er ingen tvil om hva som er den viktigste politiske kampen i Norge nå; kampen mot EF og EØS. Dette er derfor også den viktigste oppgaven for RV. Det står hele tida kamp i Nei-bevegelsen om ulike politiske linjer. Det har gang på gang vist seg at de linjene vi revolusjonære har slåss for, har vunnet fram og at de har stor betydning for utviklinga av kampen. Også i organiseringa og framdriften av aktiviteten i motstandsbevegelsen spiller vi en viktig rolle mange steder. Men vi kan ikke si oss fornøyd. Det er mange RV-medlemmer som ikke er aktive i EF-kampen, RV-gruppene fungerer i liten grad som et politisk senter for kampen, og vi høster lite i form av nye medlemmer og økt oppslutning om RV.

RV skal ha en stor konferanse i Oslo 7-8. november med tema «Norge utenfor EF og EØS - en alternativ utviklingsvei.» Landsmøtet i januar skal behandle et manifest om det samme. Diskusjonene om det bør gå i alle RV-gruppene slik at vi virkelig kan få utvikla en bra politikk som er alle RV-medlemmers eiendom.

Helse-, sosial- og eldrepolitikk

RV er det eneste partiet som konsekvent har gått i mot nedskjæringene innenfor helse- og

omsorgssektoren, og vi har vært/er med i ledelsen av flere aksjoner mot den menneskefientlige politikken myndighetene fører. Å fortsette denne kampen og å markere RV i den vil være en sentral oppgave både utenfor og i kommunestyre og fylkesting.

Stortingsvalget

Både landsstyret og Oslo RV har vedtatt å stille Stortingsmandat for RV i Oslo som målsetting. En slik målsetting må være felles for hele landet om den skal være mulig å nå. Når det gjelder om det er riktig å stille lister i alle andre fylker, betydningen av RVs valgkamp for EF-kampen, hvilke målsettinger RV skal stille i valget osv, er det mye uenigheter i RV. I høst må dette bli diskutert grundig slik at landsmøtet kan fatte vedtak hele organisasjonen står bak. Den politiske profilen til RV i Stortingsvalget skal også diskuteres fram til og på landsmøtet

Nominasjoner av listene må starte i høst, og utover vinteren og våren vil valgforberedelsene få en stadig større plass i arbeidet.

Medlemsverving og utbygging

Oppbygginga av RV har vært vanskeligere enn en del forestilte seg. Vi har ikke klart å utnytte mulighetene til å bygge ut organisasjonen. Folk vi trodde det var lett å få med, har ikke blitt med, men mange revolusjonære er ikke engang spurt om å bli

medlem. Vervekampanjer har blitt noen tafatte greier, og det er mange steder vi stilte lister det ikke er gjort noe for å organisere RV som permanente medlemsgrupper. I løpet av høsten bør vi klare både å bli ganske mange flere medlemmer, og organisere grupper 10-20 nye steder.

Landsmøteforberedelser

De politiske hovedsakene på landsmøte er allerede omtalt over, men landsmøtet skal også behandle valg, revidering av vedtekter og program, økonomi og uttalelser. Skal dette landsmøtet bringe oss et godt stykke framover, forutsetter det gode forberedelser både i lokallaga, av enkeltpersoner og den sentrale ledelsen.

Og alt det andre...

Klarer vi å løse oppgavene over, skal vi være kjempefornøyd. Det er det vi sammen må få til. Men det er også andre oppgaver som deler av organisasjonen må gjøre en god del med. Det er et godt grep om økonomiarbeidet nå, men uten å følge det tett opp, vil det raskt bli problemer, mens vi egentlig trenger mye mere penger. Det er begynt å bygges opp et faglig nettverk. Det bør komme et stykke videre. Vi jobber med både antirasisme og miljø saker, og det vil være galt å droppe det. Det er behov for å få igang studier, og noe bør vi klare i løpet av høsten.

RV-landsmøtet

RVs landsmøte blir 23-24. januar 1993 i Oslo. Landsstyret vil behandle forslag til dagsorden, opplegget for landsmøtet, forslagsfrister, delegatnøkkel o.l. på sitt møte 11-13. september. Medlemmer og grupper som har forslag og synspunkter bør komme med det før dette møtet. Se artikkel om landsmøtet i forrige Opprør.

Nominasjoner

Vi oppfordre medlemmer og grupper til å komme med forslag til medlemmer av det nye landsstyret som skal velges på landsmøtet. Send forslagene inn til RV-kontoret.

Landsstyret har nedstatt en nominasjonskomite som består av følgende personer: Eli Berg (Tromsø), Grete Bull (Oslo), Peder Martin Lysestøl (Trondheim), Jørn Magdahl (Nøtterøy), Anne Minken (Oslo), Aud Oppeidal (Bergen), Arve Ottersen (Oslo), Åse Ribe (Nesodden) og en representant fra Rød Ungdom.

Vedtektsendringer

Det ser ut til å være brei enighet i RV om å endre paragraf 1 i vedtektene slik at begrensningene i RVs arbeidsfelt fjernes. Paragrafen lyder nå: «Rød valgallianse stiller lister, fører valgkamp og driver politisk arbeid i tilknytning til parlamentariske organ på grunnlag av RVs program.»

Landsmøtet bør ta stilling til om en del av medlemskontingenten skal gå til RV på landsplan bl.a. for å få en bedre oversikt over kontingent og som betaling for Opprør.

Arbeidsutvalget mener det ikke er behov for en større revidering av vedtektene nå, men at det bør sees på om enkelte mer formelle spørsmål skal arbeides inn i vedtektene som f.eks. frister for når grupper må være opprettet for å få delegat til landsmøte, minimum antall medlemmer for å få godkjent gruppe. Ut i fra erfaringene som er høstet bør det også sees på om de fristene som er satt for årsmøter, er hensiktsmessige eller bør forandres.

Den «nye» dama i Gøteborggata 8

Eva-Lill Bekkevad, medlem i sentralstyret og ny sekretær i AKP,

– Det er ikke sant at politisk utvikling skjer gjennom tolinjekamper, hevder Eva-Lill Bekkevad, ny sekretær i AKP. (Foto: Erik Ness)

Du er en av dem som har gått i spissen for en forandring av parti-kulturen i AKP. Hva mener du om landsmøtet og det som skjedde på årets sommerleir i lys av dette?

– Ut fra de måla og holdningene vi la til grunn er det mitt inntrykk at delegatene på landsmøtet var fornøyde, at grunnlaget blei lagt for en forsiktig optimisme når det gjelder framtida til AKP. Mye er gjort - men LM representerte nok et gjennombrudd i riktig retning. På forrige LM blei delegatene på ymse vis fratatt makta over møtet, vi som var vanlige delegater den gangen opplevde at vi hadde liten innflytelse over det som skulle vært vårt eget landsmøte. Fraksjonsjobbinga og blokkdannelsene virka som rein terror mot delegatene. Jeg mener at vi i år har klart å gjøre noe med akkurat det, både politisk og når det gjelder stilen LM blei gjennomført med. På sommerleiren fortsatte delvis den samme prosessen. Mange av de samme elementene gjorde seg gjeldende.

–Åssen har dere jobba får å få det til?
–Utgangspunktet var jo at en del av oss nye opplevde forrige landsmøte som noen få menns terrorvelde. Vi, altså det nye sentralstyret den gangen, nedsatte en LM-komite slik at forberedelsene til årets landsmøte blei trekt ut av den daglige ledelsen. Jeg var en slags representant for grunnplanet.

Jeg så det som min oppgave å tenke hvordan LM skulle bli delgatenes møte, - legge til rette slik at alle kunne komme til orde, og ha sjans til å sette seg inn i problemene og ha innflytelse på sakene. Det lå mange og lange diskusjoner i komiteen til grunn for det som blei det endelige opplegget. LM skal jo ikke først og fremst være et læ-

rested, - det må være et verksted hvor det faktisk fattes beslutninger og vedtak - hvor det er nødvendig å slåss for linjene.

–Vi blei enige om å legge mye av jobbinga i grupper -gjøre gruppene til delegatenes arena. Oppfordra folk til å holde på gruppene som den sosiale enheten. Vi knytta denne stilen til arven

fra kvinneopprøret og bøllekursa.

–Hva legger du i det?

– Jeg ser det sånn at ingen enkeltperson er så viktig at alle andre må tie for at en spesiell skal komme til orde. En annen holdning er at det ikke er sant at politisk utvikling skjer gjennom tolinjekamper - tvert imot - det er gjerne mange fler og sammensatte svar på politiske spørsmål, både riktige og gærne.

– Det jeg snakker om her er holdninger som det i seg sjøl er strid om. Men det å slåss for en måte å gjennomføre landsmøtet på - kampen for en annen diskusjonskultur - er også en linjekamp. Kampen om metodene er i bunn grunn et politisk spørsmål: mål og metode kan ikke sees uavhengig av hverandre.

–Hva med årets sommerleir?

– Sommerleiren hadde egentlig for mange tema. Marxistiske grunnstudier og dagsaktuelle tema - EF, global økonomi, miljø, - var vanskelig å forene. En del av gruppene løste dette problemet sjøl ved å konsentrere seg om marxismen og lot resten fare. Jeg tror folk var fornøyde likevel - både fordi fellesskapet blei viktig - og det at folk kjøpte mye bøker må jo bety at appetitten på studier blei stimulert. Sommerleiren var enda et nytt eksperiment når det gjelder å finne nye måter å føre politiske diskusjoner og studier på, som vi må fortsette å utvikle. Det er viktig å finne fram til metoder som kan gjøre de gamle ringevene litt mer usikre, og de nye kostene litt tryggere.

TOT

Opptak fra sommerleiren

Innledningene fra sommerleiren finnes både på video og på lyd-bånd.

1) Det jobbes med å kopiere innledningene til Torstein Dahle og Terje Valen om marxistisk renessanse sånn at de kan brukes i studiegrupper eller til individuell skoloring. Ta kontakt med parti-kontoret.

2) Alle innledningene finnes på lyd-bånd. Ta kontakt med Erik Ness.

EN

RU-innsamlinga

Vi trenger mer penger til RU-innsamlinga!

Foreløpig har det gått litt trått med innsamlinga til Rød Ungdom. Derfor synes vi i Rød Ungdom at dere som synes at det er viktig med unge revolusjonære, skal gi penger til innsamlinga.

Disse pengene skal finansiere en storsatsing fra Rød Ungdoms side, og det vil være trist om det ikke kommer inn nok penger.

Siden det er etter ferien og sånn er det ikke sikkert at alle har penger nå. Men da går det ann å sende et brev om at en kan få en regning f.eks 1.oktober.

Vi oppfordrer i hvertfall alle som har råd til å gi så mye som de kan ikke noe er for mye, eller for lite.

RU

Røde Fane

Røde Fane har kommet med nytt nummer. Blant annet om ulike syn på RV, faglig strategi, Spania.

Dette er det siste nummer til «den gamle» redaksjonen. Jon Sandvik trekker seg og overlater redaktørstolen til Pål Steigan.

Steigan melder at neste nummer er på trappene og planlegges ferdigjort i slutten av september...

TOT

Ledelse med tillit

AKP har hatt landsmøte og gjort det viktigste for et landsmøte: Valgt en ny ledelse. Bak det nye sentralstyret står et samlet landsmøte. Her kommer en kort presentasjon:

SOLVEIG AAMDAL er 44 år, spesialpedagog og bor i Verdal. Solveig er partiets nye leder med allsidig politisk erfaring. Vi nevner miljøpolitikk, RV-jobbing, leder RU-sirkel, sentral i Nei Til EF. (Se ellers Profilen på side 3.)

JORUN GULBRANDSEN er 43 år og lærer fra Oslo. Jorun er en av partiets to nestledere. Vært listetopp i hovedstaden, med i RV-styret i Oslo, Oslo AKP-DS, aktiv i Lærerlaget og jobber mye sammen med Rød Ungdom.

ERLING FOLKVORD er 42 år og miljøarbeider i Oslo. Erling er gjenvalgt som nestleder. Erling er den mest kjente RVeren i landet og har mulighet for å bli valgt inn på Stortinget i 1993.

EVA LILL BEKKEVAD er 35 år og typograf fra Akershus. Eva Lill er partiets nye partisekretær og er en dem det blir lettest å få tak i på partikontoret. Eva Lill er bøllekursleder, lang erfaring fra Kvinnefronten, jobbet faglig i Teletjenesteforbundet og Grafisk, og 5 år i Kvinneutvalget.

PER-GUNNAR SKOTÅM er 39 år og gruvearbeider fra Sulitjelma. Per Gunnar er nyvalgt i ledelsen. Leder av amorg. i Sulitjelma, og jobbet mye internasjonalt, blant annet vært fire ganger i Afghanistan for Afghanistankomiteen. Vært med i DS i Nordland Nord i 12 år.

SIRI JENSEN er 44 år og jobbet tidligere som ufaglært i grafisk. Siri er AKPs nye, faglige leder etter to perioder som partileder. Fra 1984-88 var hun kvinnepolitisk leder, og har vært sentral i utviklinga av 6-timerskampen og teorien om de to spissene. En av partiets «ekspertes» på EF.

Noen av medlemmene i det nye sentralstyret i AKP: (Fra venstre) Asgeir Bell, Terje Valen, Jorun Gulbrandsen, Toril Mellum, Arne Byrkjeflot, Siri Jensen, Gudrun Høverstad, Arnljot Ask og Toril Nustad. (Foto: Erik Ness)

ASGEIR BELL er 43 år og forskningsnekker fra Sandnes. Asgeir er ny i ledelsen på landsplan, men har i flere år vært leder i AKP i Rogaland - og er det fortsatt.

TORIL NUSTAD er 39 år, meieriarbeider og bor i Tromsø. Toril er partiets nye kvinnepolitiske leder. Har i flere år ledet Troms AKP, vært sentral i AKPs arbeid med Nord-Norge-krise og har i en årrekke hatt faglige tillitsverv i NNN.

TORIL MELLUM er 35 år og flyktningekonsulent i Akershus. Toril er ny i partiledelsen, har tidligere ledet NKS

(1984-86), og er nå leder i Akershus AKP. Er studieleder i fagforeninga si og i Follo Samorg, og er drivkraft i Nei Til EF i Vestby. Er aktiv i RV lokalt.

AUD KARIN BJØRN er 30 år og student fra Tromsø. Aud Karin er ny i sentralstyret. Sitter i fylkestinget i Troms for RV og har vært aktiv i den samepolitiske kampen og stor kontaktflate i det internasjonale miljøet i Tromsø. Aktivist og en av initiativtakere til et utall demonstrasjoner og arrangementer i Tromsø.

SIVARAIA er 49 år, tamil og fiske-

rettleider i Tromsø. Sivaraia er den første innvandreren i AKPs ledelse. Han er vararepresentant for RV til fylkestinget i Troms. Har jobbet mye med innvandrersamfunn og i flere år vært leder av Tamilforeningen i Nord-Norge. Er også opptatt av distriktpolitikk, fiskeripolitikk og anti-rasistisk arbeid.

KJERSTI JACOBSEN er 35 år, møbelsnekker og bor på Otta. Kjersti er valgt for første gang inn i ledelsen. Hun har erfaring fra faglig arbeid. Som lagsleder i mange år, har hun vært opptatt av å bruke laget til å utvikle ny politikk - spesielt når det gjelder EF, EØS og miljøpolitikk.

GUDRUN HØVERSTAD er 36 år og telemontør fra Oslo. I forrige periode var hun partisekretær, reist mye, fått stor tillit og har opparbeidet et stort kontaktnett i partiorganisasjonen.

TERJE VALEN er 50 år og lærer fra Bergen. Terje er DS-leder i Hordaland medlem av arbeidsutvalget i NTE i Hordaland. Opptatt av grunnskoloring i marxisme i partiet. Aktivist og teoretiker.

AKSEL NÆRSTAD er 40 år, tidligere snekker - nå RVleder - fra Akershus. Aksel sitter i fylkestinget for RV i Akershus. Er godt skolert i miljøpolitikk og er en anti-rasistisk aktivist.

ARNLJOT ASK er 49 år, internasjonal leder fra Akershus. Arnljot er blitt en ekstern politiker som er godt kjent i det internasjonale miljøet. Kunnskapsrik og teoriinteressert. En av drivkreftene bak mange demonstrasjoner i Oslo de seinere åra.

ARNE BYRKJEFLOT er 41 år og industriarbeider fra Trondheim. Arne er ny i sentralstyret. DS-leder i Sør-Trøndelag AKP, tillitsverv i fagforeninga og Samorg med mye erfaring fra faglig arbeid - Svånen, Evaco, Trondheimskonferansen. En av AKPs »EF-eksperter».

ERIK NESS

Bølleder-kurs

29. 30 august (lør/søn)

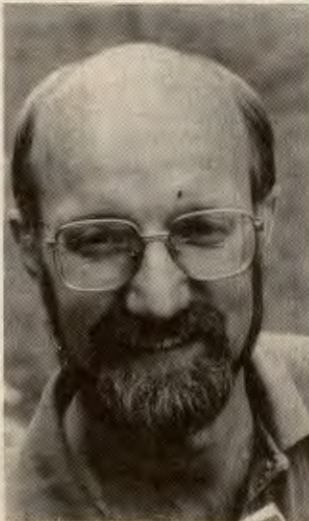
Påmelding innen 21. august

til Anne på «Bøllekontoret» Tlf:(02) 38 42-50

Adresse: Gøteborggt 8 0566 Oslo

RØD ROSE

Sigurd Allern

Sigurd

Da Sigurd Allern takket nei til gjenvalg i AKPs nye sentralstyre forsvant den siste av de aller eldste gamlegutta midt i 40-åra ut av partiets ledelse. 26 år sammenhengende i diverse sentralkomiteer, AUAU-er, styrer og stell er politisk maratonisme.

møterumpe er redaktøren ingen sliten mann. I sin beste politiske alder er Sigurd lagsleder, DS-medlem og RV-aktivist - samt litt avisdrift på si, naturligvis.

Sigurd er å treffe der det skjer, når det skjer. Vi treffes!

Til tross for en glattpolert

Solnedgangstider

I solnedgangen kaster sjøl dvergen lang skygge. Slik ble NKP,s manglende virkelighetsforståelse en gang karakterisert. Når skal man innse at det bare går en vei, nedover.

Er det slik med "nye AKP" også når man nå tar fatt på å gjenreise partiprojektet. Slik tenker nok en del av oss som har forlatt AKP og vil kaste kreftene inn på å bygge RV som det nye partiet.

Jeg føler også en viss solnedgangstemning, ikke fordi jeg betrakter min egen skygge, men fordi jeg ser enorme oppgaver for en revolusjonær bevegelse og en svak bevegelse uten program det er mulig å samle arbeidsfolk rundt.

Men arbeidsfolk har aldri vært mer radikale siden AKP så dagens lys enn nå.

Jeg har aldri vært så sikker som nå på behovet for et alternativ til kapitalismens økonomiske konkurranse system.

Jeg har heller ikke vært så usikker noen gang som nå på den ideologiske veien.

Kommunismen og leninismen er død som ei salt sild.

Bertolt Brechts replikk fra 1919 var nok tiltenkt en annen ideologi, men passer godt her: "skulle jeg la min kropp råtne for at din ide skal triumfere ? er du full ?"

Den ideologiske usikkerheten har jeg felles med svært mange både i arbeiderbevegelsen og ellers. Det er et godt grunnlag for å invitere med mange nye folk og miljøer for å utforme en alternativ økonomisk politikk mot massearbeidsløshet og omfordeling.

Istedet for ferdige ideologiske løsninger trenger vi usikkerhet og atter usikkerhet.

Istedet for et ferdig program trenger vi ferdige invitasjoner til programdugnad.

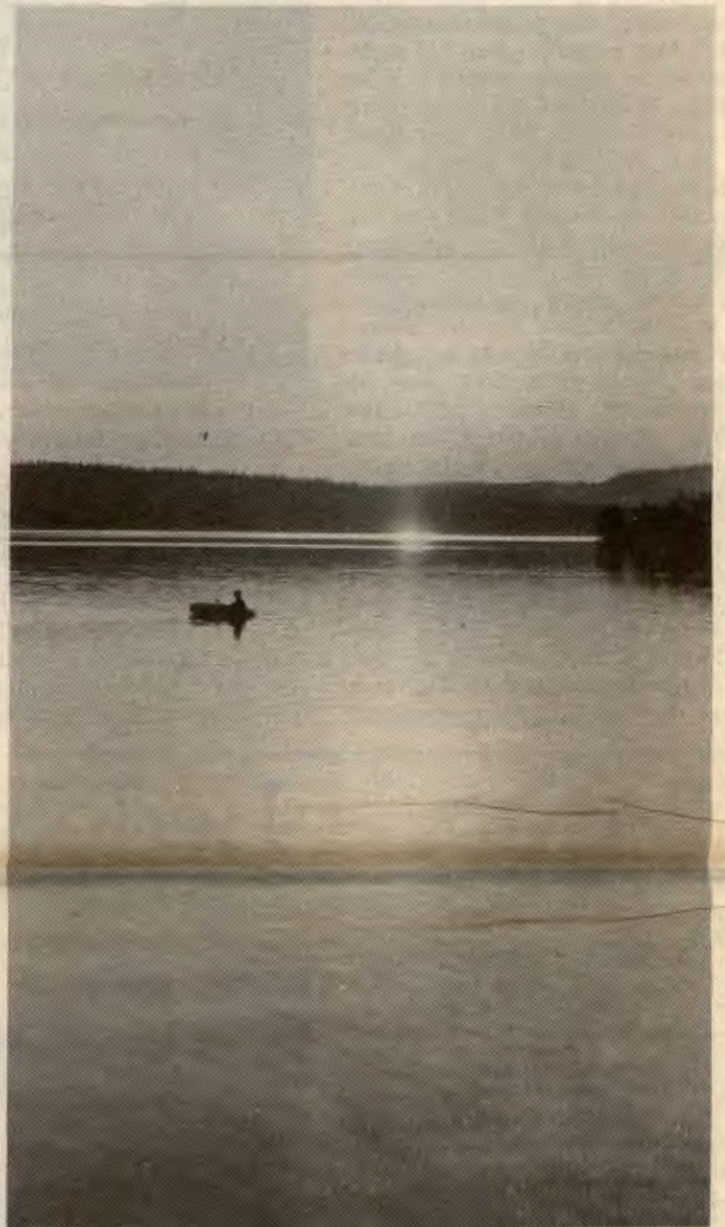
Det er også en del jeg er sikker på.

Vi er dverger begge to både AKP og RV og det hjelper ikke stort om vi sto oppå hverandre, langt mindre hvis vi brukte kreftene på å bekjempe hverandre. Da ville snart ingen av oss kaste skygge.

Istedet for intern kamp om alt mulig trenger vi en nesten selvut-slettende evne til samarbeid, kompromiss og allianser, også med partier og miljøer som idag ikke er aktuelle for RV delttagelse.

RV,s framtid er avhengig av om vi klarer å få med oss et flertall folk uten vesentlig fartstid i AKP / RV, og folk som er villige til å bakke ned sin gruppetilhørighet i AKP, AMG, utmeldte AKP osv.

Hvis dette ikke går, er jeg redd Brecht blir aktuell igjen:

"Lovet være dem som forlater falleferdige hus !
Lovet være dem som bolter døren mot tapende venner !
Lovet være dem som kan glemme en ugjennomførbar plan !"

Sannelig er det solnedgangstider i verden. Fascisme og krig er på mote, i Jugoslavia organiseres pány konsentrasjonsleire.

Brecht er god når han nådeløst skildrer mellomkrigstidas "solnedgangstider", men ennå bedre når han erklærer "Forandr verden: den trenger det."

Med ønske om framgang og lysere tider:

ROLF UTGÅRD

Klassekampen trenger venner!

Klassekampen har i dag ca. 900 støt-tebetalere. Målsettinga er 1500. Med din hjelp vil vi kunne nyte godt av et sikkerhetsfond på over en million i året. Dersom du yter 50 kr. eller mer pr. mnd., blir du automatisk medlem av Klassekampens Venner, som har en representant i styret i Klassekampen A/S.

Fyll ut slippen under på denne siden og send til oss!

STØTT KLASSEKAMPEN!

Ved å gi en månedlig bidrag på kr. 50 eller mer, blir du medlem i «FORENINGA KLASSEKAMPENS VENNER».

Foreninga har som formål å styrke vilkårene for seriøs, kritisk journalistikk og trygge ytringsfriheten gjennom økonomiske bidrag som kan sikre avisa Klassekampens eksistens og øke dens utbredelse. Foreningas inntekter går uavkortet til dette.

Bli med du også!

Ja, jeg ønsker å støtte Foreninga Klassekampens Venner og tegner meg med dette for et månedlig støttebeløp på kr .....

Jeg vil ha tilsendt: Postgirotalong Bankgirotalong Autogirofullmakt

Navn: .....

Adresse: .....

Poststed: .....

BREV

Porto er betalt

SVARSENDING
Avtalenr. 152103/3

KLASSEKAMPENS VENNER
Salgsavdelingen
Postboks 83, Bryn
0611 Oslo